

ABONAMENTS

Barcelona mes	500 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	1.500 —
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	1.500 —
Països convinguts postal, id.	1.500 —
Altres països, id.	1.500 —

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTE CATALANES, 549, 1.22 — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARBARA, 11 I 12. — TELEFON 19093

EL TEMPS

Pressió al nivell de la mar: 760.6 mil·límetres. Temperatura actual: 13.9 graus. Humitat relativa: 76 per cent. Velocitat del vent: 3 quil·límetres per hora, de l'oest nord-oest. Vistibilitat horitzontal, en promig, un quil·límetre. Estat del cel: cobert d'ecú. A les 24 hores: Temperatura màxima: 14.1 graus. Temperatura mínima: 9.7 graus. Recorregut del vent: 279 quil·límetres. Precipitació: nul·la. Insolació en el dia d'ahir: 3 hores 35 minuts.

COSES DEL TEMPS

EL MAGRANISME

Fa pocs dies, el Parlament de la República, en un moment de sessió poc concorreguda, va escoltar amb una evident manca de generositat un discurs del diputat elegit per l'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Magraner. El seu company senyor Santaló, com a cap de la minoria, es va dolre en paraules molt sentides de la consideració tinguda amb el diputat català, el qual havia exposat amb tota franquesa el seu pensament sobre la política econòmica que convindria seguir en els moments actuals de la nostra vida pública. Sembla que el discurs no tenia el to acostumat en les discussions parlamentàries, sigui que l'orador no coneix prou bé l'art d'expressar-se d'una manera coherent i ordenada, sigui que les seves idees tenien l'aspecte d'una divagació improvisada sobre una matèria com és la qüestió econòmica, que per la seva pròpia naturalesa és pròpia a tota mena de fantasies. Però estem segurs que entre els diputats que es van permetre riure de les elucubracions del senyor Magraner n'hi havia uns quants dotats que tenien també pensada una solució dels nostres problemes econòmics i que, deixats anar, haurien estat tan messiànics en conclusions i profecies com el diputat català.

Així vol dir que ara, en els temps que correm, ningú no es pot prendre a broma les teories econòmiques dels altres, per estrafolàries que semblin, perquè són a centenars els que es troben en el cas del senyor Magraner. Homes de bona voluntat que es preocupen i es troben hores de son per a encertar, dins l'experiència limitada dels seus negocis, la fórmula per a una salvació radical de la crisi que ens turmenta. A voltes de pensar-hi, amb l'aiut o no de les velles doctrines, arriben a creure de bona fe que han aconseguit descobrir el remei, i tants d'aplicar-lo mentalment sense que res no els contradigui, s'avenen a oferir-lo al món amb una generositat que poques vegades és corresposta. El fet és avui tan general, que podríem concretar-lo amb la frase que vivim en ple magranisme, analfant el nom del nostre diputat per donar denominació catalana a una escola universal.

De fet, el magranisme és una concepció de la guerra. La concentració de la voluntat dels pobles en el pensament comú i exclusiu de la pròpia defensa, va fer passar a la direcció suprema de l'Estat tota la vida econòmica del país, orientada cap a un sol objecte. I així va preparar el canvi al magranisme rus, que, en definitiva, amb els dogmes del premagranisme Marx, va pensar aplicar a la vida dels pobles, a l'hora de la pau, el mateix sistema econòmic de les hores de la guerra.

Era ben clar per a tothom que, un cop la guerra acabada, les coses no podrien tornar a ruïllar millor més com abans; però ningú no sabia de quina manera ruïllarien. Un home d'aquell temps presentava a uns amics si creien que substituiria el vell concepte de la propietat o si es transformaria en una altra forma. I recordem que un home de bon sentit que escoltava va respondre que cap poble no posaria a discussió aquest problema, sinó el de com es podria liquidar el deute enorme de la guerra, i seria aquesta liquidació, penosa i terrible, la que s'encarregaria de planificar totes les altres qüestions, de conseqüències inimaginables. Aquest home tenia raó. I el magranisme es va estendre per tots els pobles de la terra en les formes més imprevisibles i desconcertants.

Només hi ha a veure els programes que han inventat des d'aleshores els nards de tot arreu. Dura ha estat d'una manera que encara dura, i cap programa no s'ha realitzat, ni cap país no ha pogut fer més del que havia pensat. Es pot ben assegurar que tots han fet exactament el contrari. Repensem qualsevol dels llibres i dels discursos de totzotze anys encara, des del pobre Lenin, que no se n'havia vist mai de més freqüents, fins a Clemenceau, que no sabia ben bé de què anava, i tot sembla vell i tot s'ha fet. El mateix passa amb els primers discursos del magranista Mussolini, com passat el dia de poc amb el magranisme de Hitler i del Brain trust que aconsella a Roosevelt.

Així no vol pas dir que el magranisme sigui un mal. Tot al contrari: en aquestes hores de transformació totes les experiències que pugui tolerar un poble estan permeses. No se sap encara si ha fracassat o no l'economia clàssica. I que se sap és que la inquietud dels ho-

mes d'avui no s'accontenta amb les velles fórmules encara que ningú no hagi encertat les noves que la vida pugui acceptar com a pròpies. És possible, no direm fàcil, que després de donar moltes voltes i d'anar a empentes amb el destí, la vida ens digui que dintre de les velles lleis econòmiques hi ha alguna cosa d'eternitat perquè no l'han inventada els homes, sinó que existeix per llei de naturalesa. Tot el d'ara sembla contingut i transitori. Per què ha de tenir més raó el general americà Johnson que el nostre diputat Magraner? El primer té el poder, i l'altre no. Si fos al revés, ningú no pot assegurar que a hores d'ara el senyor Magraner no passés per un creador de nova vida i fos el general Johnson el que fa riure els descreguts del Congrés.

Pel que fa a casa nostra, el magranisme no és pas exclusiu del Partit d'Esquerra Republicana. La Lliga Catalana en va plena i és de tots els nostres partits la que n'ha tret més suc. Però un dels seus homes més aguts, quan el senyor Prieto anava d'esma en el ministeri d'Hisenda de la República, espantat de les coses que passaven i que els seus tècnics tampoc no entenien, deia, referint-se als líders de la Lliga: Si en aquests moments s'haguessin trobat al ministeri d'Hisenda els nostres il·lustres amics en lloc d'aquest bon home tan esperat, tots serien a captar. I és que, sense proposar-ho, la República havia tingut la sort de poder seguir el consell de la famosa dita catalana: quan no sàpigués què fer, no facis res.

No direm que aquesta pensada del senyor català pugui ni degui ésser la regla actual del món perquè actuen en la vida factors d'ordre psicològic que no permeten la quietud. Però el cor ens diu que sense que ningú pensi a deturar-se, i sense refusar per endavant cap experiència possible, quan la crisi actual tingui fi—que segurament en tindrà—sacabarà per igual en tots els pobles, tant si el seu magranisme ha estat comunista, com feixista o liberal, i si bé les coses ruïllaran a tot arreu d'una manera ben diferent que abans de la crisi, els pobles s'hauran adonat que la vida econòmica no té categoria de motor de la història dels homes, sinó que és el producte accidental i passatger de les grans forces passionals que guien el nostre destí. Ha dit ara fa poc André Maurois que la vida és una pugna entre deutors i creditors. La frase és enginyosa i té gràcia per la ironia que la inspira. Si arribava a trobar-la un Marx en lloc del finimist literari francès, n'hauria fet tres volums de magranisme sobre la lluita entre el crèdit i el deute. Però la vida hauria anat transcorrent com ara segons la seva pròpia llei, que ningú no pot descobrir.

El Sr. Duran-Reynals torna a Barcelona

I es mostra optimista respecte a les gestions d'ajut econòmic a l'Ajuntament

Madrid, 29. — El senyor Duran-Reynals ha marxat aquesta nit cap a Barcelona. Marxa molt satisfet, després de les gestions que ha realitzat a Madrid relacionades amb l'ajut econòmic a l'Ajuntament de Barcelona per les despeses de les Exposicions, i amb els enllaços ferroviaris. Espera el senyor Duran-Reynals que aquests assumptes seran molt aviat una realitat, especialment el segon, l'estudi del qual porta molt endavant el ministre d'Obres Públiques. Quant al primer, caldrà esperar les decisions que s'adoptin durant l'aprovació dels pressupostos, o, en darrer terme, anar a la concessió d'un crèdit extraordinari.

Un servei policíac importantíssim

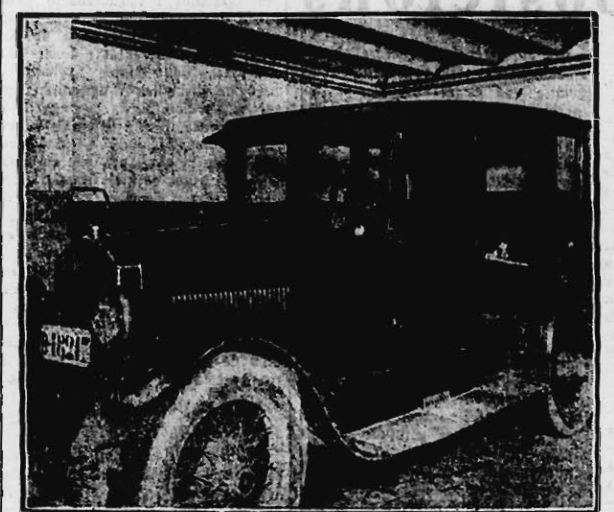
Han estat detinguts la major part dels atracadors que havien pres part en els atracaments de la Cinesa i del cobrador de la casa Andreu i fills

I es continuen les gestions per detenir tots els membres de les altres bandes que han actuat a Barcelona

La policia s'incanta per fi de l'auto fantasma

La informació que segueix produirà sens dubte una satisfacció a la ciutat. Es tracta d'un bon servei de la policia, que ha copat una part de la banda d'atracadors que des de feia temps tenia intranquil·la i indignada l'opinió pública per les seves audàcies. El servei ha estat ràpid i brillant, amb una execució una mica espectacular, que ha tingut el mèrit de no haver costat nous vessaments de sang.

vingut una mena d'atuell legendarí, impossible gairebé de poder-lo trobar enlloc. Doncs bé. Tot això; és a dir, els atracaments, el terrorisme que hi era anèx i l'auto foren capturats ahir per la policia, enmig de la sorpresa i de la satisfacció de tot Barcelona, que, en assabentar-se de la seva captura, es pot dir que va respirar a ple pulmó, i traient-se un pes enorme de sobre.

L'auto fantasma

Ningú no regatejarà la felicitació que es mereixen en aquest cas els funcionaris de la policia, els quals poden estar segurs de captar-se la simpatia general amb actuacions com la d'ahir. Però els atracaments de la banda i d'altres bandes que encara quedin havien produït a Barcelona una tan profunda impressió, que cal assegurar que el servei de la policia tingui les derivacions judicials que les lleis exigeixen.

Per aquest motiu, entenem que el procés contra la banda delinquida ha d'ésser instruït per un jutge especial i que el Govern de la Generalitat ha de prendre part en la causa exercint l'acció pública, de manera que li permeti tenir una intervenció directa en la tramitació del procés, amb advocat i procurador.

Així no és una desconfiança en l'acció dels tribunals, però és una garantia que l'opinió fa temps que exigeix. La veu pública diu massa sovint que els atracadors i els portadors d'armes il·lícites passen impunentment pels jutjats, on troben favorable massa benivolència dels auxiliars de la justícia, ajudats per una mena de desinterès dels funcionaris, sense excloure els tribunals d'urgència. Val la pena que aquesta vegada això no es pugui dir ni sospitar, i és evident que la intervenció d'un representant de la Generalitat serà una satisfacció que impedirà la divulgació d'aquella mena de rumors.

Per ara no creiem que calgui fer res més; però si l'afar se secança amb l'atenció que mereix, és molt possible que es posin en clar casos de negligència i d'abandonament que poden ésser causa de responsabilitat que s'hauran d'exigir. No pot ésser que en bars i tertúlies es donin públicament noms de subjectes que es diuen coneguts com a caps de banda d'atracadors i es degui a una casualitat que aquests subjectes vagin en poder de l'autoritat. Així vol dir que hi ha coses que no rullen bé en els serveis que han d'assegurar la tranquil·litat pública. És possible que si el procés que ara comença es porta amb tot l'interès desitjable, moltes d'aquestes coses es posin tan en evidència que determinin altres procediments contra els responsables de negligències i de complacències punibles.

Esperem que els acords del Govern de la Generalitat respondran als desigs que ens hem permès d'expressar en nom de l'opinió pública, i que s'abril·lorà el servei sensacional que va fer ahir la policia per a donar al branec judici tota l'impunitat que calgui borrar res ni ningú no pugui quedar a l'ombra d'un misteri.

Barcelona era, feia ja bastant temps, víctima d'un estat continu de terrorisme. Els atracaments que es començaven periòdicament a la ciutat havien sumit els barcelonins en un estat d'alarma. Aquesta alarma havia estat augmentada pel fet, que a molta gent semblava incomprensible, que els seus autors no eren trobats enlloc. Es feien, davant de l'ull astorat del ciutadà i de l'ull sorprès de la policia, sense deixar cap mena de rastre. Amb els atracadors desapareixia també un automòbil que s'arribava a fer famós, i que avui era un "Buick"; demà un "Berlet" i un altre dia era d'una altra marca, el qual, segons deia la gent, assolava unes velocitats inversemblants.

L'auto fantasma famós havia esde-

ELS TREBALLS DE LA POLICIA DIMECRES A LA NIT :: LES PRIMERES RECERQUES

Dimecres a la nit, la Comissaria general d'Ordre Públic va organitzar un servei de vigilància, que fou realitzat per agents, el qual tenia per objecte vigilar tots els indocumentats que hi haguessin a Barcelona, i detenir-los i conduir-los a la Comissaria per tal d'identificar llur personalitat. Aquests serveis donaren com a resultat que la policia detingués un gran nombre de desvagats i de sospitosos, entre els quals n'hi havia un, que és el que va donar la confiança del lloc on l'endemà havien de trobar-se els atracadors que van prendre part en l'atracament comès contra el cobrador de la casa Andreu i Fills, a la farmàcia del carrer de Wad-Ras, per tal de procedir al repartiment de les quantitats que els corresponien.

Després de les confidències rebudes hom va destacar a la Plaça de les Glòries Catalanes, lloc al qual tenen costum de reunir-se nombrosos elements pertanyents als Ateneus Racionalistes, un alumne de l'Escola de Policia de la Generalitat, el qual, prop del migdia, va advertir la Comissaria de la presència d'un grup sospitosos. Immediatament el senyor Badia, amb

L'interior de l'auto fantasma amb els diferents números de matrícula de què se servien els atracadors i les dues bombes trobades al garatge on hi havia l'automòbil

set agents a les seves ordres, va traslladar-se a la caseta del guardaagües, situada prop de la Plaça de les Glòries Catalanes, i des d'allí es disposaren a observar els moviments del grup que els havia inspirat sospites, que segurament era el grup d'atracadors la reunió dels quals havia estat anunciada pel confident.

Com sigui que des de la caseta del guardaagües no es distingien clarament els moviments ni el que feien els individus que formaven el grup

sospitosos, foren enviats a cercar uns prismàtics de molta potència, amb l'ajut dels quals es pogué observar que els del grup, en nombre de sis, estaven asseguts en un herbei que hi ha prop de la via del tren i discutien acaloradament.

Al cap d'una estona un dels individus que formava part del grup, que és baixet, es va treure un feix de bitllets de la butxaca i començà a repartir-los entre els altres. En adonar-se'n el senyor Badia i els agents que l'acompanyaven, es decidiren a agaiar un dels trens que passen per aquell lloc. Pocs metres abans d'arribar el tren al lloc on estaven reunits aquells individus tocaren el timbre d'alarma i el comboi es deturà. Baixaren poc abans d'arribar al lloc on hi havia el grup tres agents de policia; una mica després en baixaren tres més, i els altres dos donaren la volta per tal de tancar-los la sortida. Els tres grups, situats estratègicament, s'hi anaren atansant, i en ésser poc més o menys a la distància d'uns vint metres s'avançà un agent i els ordenà que poguessin mans enlaire. Els individus que formaven el grup, sorpresos, no varen oposar resistència. Hom procedí a escorcollar-los, i els foren ocupades dues pistoles "Parabellum", amb bala a la recambra, i carregadors de recanvi a les butxaques. Cada un d'ells portava dues-centes pessetes a la butxaca, que eren les quantitats que els policies havien vist que es repartien des de la caseta del guardaagües. El grup estava format per sis individus. També foren detinguts, a fi d'evitar que poguessin protegir els del grup, tots els individus que es trobaven per aquell lloc, que en total eren uns quaranta.

Per tal de traslladar-los a la Comissaria, la policia va requisar un camió particular que en aquell moment passava per la carretera. Quan els detinguts ja havien pujat dalt del camió particular, arribà una camioneta de guàrdies d'assalt i els detinguts foren traslladats aleshores a aquesta altra camioneta. En el moment d'anar a baixar del camió un dels sis individus que ca repartien els diners, va deixar caure, dissimuladament, a l'interior del camió, un carnet de xofer, amb el retrat corresponent i la matrícula d'un cotxe.

Tots els individus detinguts, en nombre d'una cinquantena, tal com hem dit abans, foren conduïts a la Comissaria general d'Ordre Públic, on es procedí a interrogar-los, començant pels sis individus que foren detinguts primer que els altres. Foren sotmesos a un interrogatori minuciós i feren declaracions importants. Sembla que en aquestes declaracions confessaren alguns d'ells que eren els autors de l'atracament comès contra el cobrador de la casa Andreu i Fills, a la farmàcia del carrer de Wad-Ras, el dia abans i també de l'atracament que fou comès fa bastants dies contra el recaptador de

L'afar Stavisky

Han estat detinguts els assassins de Prince?

Sembla que l'individu que parlà amb Prince a l'estació era Jo-la-Terreur

Paris, 9. — El periòdic "Paris-Soir" publica avui una interessant informació sobre els probables assassins de Prince.

Fa deu dies que ve publicant una enquesta dels fets prenent per objectiu el món dels executants i dels petits papers, únic mitjà d'arribar a descobrir els culpables.

Intentant classificar els esdeveniments en el seu ordre lògic, el periòdic escriu: "Per què els gangsters haurien matat Prince? S'ha intentat respondre que per tal de prendre els documents, les dues cartes més exactament, que acusaven la feblesa d'un alt funcionari. D'altres diuen que un corredor de joies. No havia tramés al conseller Prince els rebuts de les joies Stavisky?

el dels talons de xecs.

L'acollí de l'opinió :: :: ::

Però hem-vos ací que l'opinió pública s'enerva, i exigeix la fi de la impunitat de quel·l semblava fruit dels complícies de Stavisky o els seus assassins.

Ramin Hubert no és un gangster, un home del tremp de Romagnino, el qual jugarà la seva partida fins al final.

Hi ha hagut febleses. Necessitat de diners l'han obligat a acceptar certs compromisos. Ara s'espanta davant la gravetat creixent del que ha fet. El dipòsit que ha rebut s'en va. Sent el seu voltant amenaces múltiples.

Podria anar al jutge i confessar-ho tot. Però seria el final de la seva carre-

Romagnino, l'home de confiança de Stavisky, i el seu advocat, M. Hubert

Stavisky pren les seves precaucions :: :: :: ::

Fem d'antuvi una constatació: Stavisky, tan lluny com remunem en la seva existència, pren la precaució d'assegurar-se intel·ligències o suports del costat de la Justícia com del costat de la Policia.

No és una afirmació gratuïta; és un fet. Amb alguns dies hem tingut successivament la temptativa de suïcidi del substitut Hurlaux, la detenció de l'advocat Gaulier, que tenia els talons de xecs i el gest de l'advocat Raimond Hubert, tirant-se al Sena per ésser internat de seguida en una casa de salut.

Gulier és l'advocat de Stavisky des de 1926, i hom aduec pot dir que els afers Stavisky constituïen la seva única activitat. Raimond Hubert era l'advocat de Romagnino des de 1932. No és lògic de buscar d'aquest cantó el punt de contacte entre el conseller Prince, poc conegut del públic, i la banda de l'Estrella?

De la maleta Bessarabo al Sena :: :: :: ::

Estem obligats, ací, de remarcar certs rumors, no per gust de l'escàndol, sinó perquè són susceptibles de donar llum sobre l'afar Prince.

Hom conta això, que no ha estat mai desmentit: Una nit la senyora Bessarabo, que acabava de matar el seu marit, es presentà a casa d'un advocat cèlebre, i declarà: El cadàver és a baix, en una maleta. Poden guardar-la fins demà? L'advocat refusà amb indignació. Una hora més tard la senyora Bessarabo trucà a la porta de l'advocat Raimond Hubert. Sembla que l'advocat Hubert devia acceptar la maleta que contenia el cos de l'infortunat marit.

No és temerari de dir que l'advocat — si era capaç d'això — era susceptible de participar en certes combinacions força irregulars.

Romagnino i el seu botí

Stavisky mort, ens trobem en presència d'un home que ha estat sempre el floccint del patró i que ha heretat el seu botí. De què era constituït el seu botí avui ho sabem:

1. De joies o rebuts en dipòsit de joies el valor de les quals és entorn de la xifra de deu milions.

2. De xecs i talons de xecs una sola part dels quals ha bastat per capgirar la vida de la política francesa.

Respecte a això, ara que una Comissió d'enquesta ha donat llum sobre l'afar dels xecs, cal assajar d'imaginar el que hauria passat si al principi de gener Stavisky hagués pogut passar a l'estranger amb tots els documents! Doncs no oblidem que només coneixem una part dels talons, sense dubte els menys importants.

Heu-vos ací Romagnino de tornada a París amb aquesta arma terrible. ¿Què passa llavors? ¿No està amenaçat de dos costats a la vegada? ¿No tem l'acció dels que aquests documents amenacen de deshonrar? ¿D'un altre costat, tots els seus complícies, tots els membres de la banda, no reclamen llur part i no es tornen agressius?

L'home de confiança de Romagnino, el seu conseller, no és altre que l'advocat Raimond Hubert. D'una hora a l'altra Romagnino pot ésser detingut, i el seu domicili serà objecte de recerques.

No oblidem, però, que el seu advocat és Raimond Hubert, i que aquest, que havia acceptat la maleta de Bessarabo, no ha de resar un dipòsit menys perillós:

ra, i la seva detenció no seria diferida. ¿Per què no escollir un magistrat, del qual coneix la seva alta consciència, i cara a cara, confessar-se de tot i lluitar-li el perillós dipòsit?

Hubert pensa en el conseller Prince, que s'ha ocupat dels afers Stavisky com a substitut de la secció financera. Hubert el veu.

I potser els documents són tan greus que, des d'ara, és el conseller qui no va a dormir abans d'haver tramés la documentació reveladora.

La banda desorientada ::

Hom pot imaginar-se la ràbia dels que s'assabenten que allò que feia la seva força va a escapar-se'ls. Car el conseller Prince no va a guardar els seus documents. La seva primera cosa que fa és demanar una audiència a Lescové. Vol establir un rapport. Aprecia tament els documents que té a mà que convoca un fotògraf de la identitat judicial. I se sent amenaçat. Cal actuar ràpidament.

El 20 de febrer el raport serà dipòsit, i el magistrat serà desembarassat d'una responsabilitat seriosa.

Tanmateix el conseller Prince és atret a Dijon, el 20 de febrer, i assassinat. Alguns dies més tard, com per atzar, Romagnino i el seu inseparable Jo-la-Terreur tenen necessitat de fer una estada a Londres.

I a la seva tornada Jo vendrà alguns dels talons de xecs a l'inspector Bonny com si volgués adquirir així una prometença d'impunitat.

Nervis poc sòlids :: :: ::

Quines reaccions té Hubert després de l'assassinat de Prince? ¿No està aixafat per les conseqüències catastròfiques del seu acte?

No es considera responsable del que ha passat?

No és un gangster ni un home de nervis sòlids. Des d'aquell moment dona l'impressió d'un personatge perseguit per una idea fixa. La nit comença a parlar en veu alta i la seva veu comença a inquietar-se. La tensió nerviosa s'accentua a tal punt que la senyora Hubert es veu obligada de cridar el metge, que ordena el trasllat a una casa de salut.

(Continua a la pàgina 7, col. 1)

El boxador Max Schmeling s'obre el dit gros de la mà dreta

¿Podrà celebrar-se el matx amb Uzen-dun, anunciat per al dia 8 d'abril?

A darrera hora comunicaren ahir de Sitges que entrant-se el boxador Max Schmeling s'obre la geneta del dit gros de la mà dreta.

Anà a curar-se a una clínica. No se sap si a conseqüència d'aquest accident serà possible de celebrar el 8 d'abril l'anunciat matx amb Paulino Uzcudun.

La vida i la vidal

UN NUMERO DE "CAHIERS D'ART"

Joan Miró

"Cahiers d'Art" prepara un doble número totalment dedicat al pintor Joan Miró, de Barcelona. Contindrà 40 reproduccions.

Ves a l'encara un fet que palesa la importància que hom dona fora del nostre país aquest discurs pintor inabundantment pla i situat a primer pla de l'actualitat pictòrica europea el seu nom.

Es a propòsit de Joan Miró que James Johnson Sweeney escriu al marge de l'exhibició dels seus quadres a Nova York:

"L'essencial per a un artista és conservar els seus instants."

L'ull pur és l'ull del somni.

Es l'ull subordinat a les operacions del subconscient que en la nostra matèria física es troba prou intimament lligat amb els nostres ritmes bàsics orgànics per despertar a través d'ella la intensitat emocional de les reaccions directes que coexisteixen en les nostres fantasies infantils.

L'essencial és, doncs, una immediatesa de visió no enterbolida per cap mena d'intellectualització.

I avui, entre els pintors contemporanis reconeguts, Joan Miró destaca principalment per això el seu triomf, en conservar i estimular una tal frescor en els seus.

El color de Miró ha estat sempre jove, clar i segur.

Encara que en les seves primeres obres hom hi sentia sovint un cert encoïment.

En particular en els ritmes de les seves composicions.

En una tela, per exemple, atapeïda de petits motius fantàstics quasi representatius, una nota de duresa es traïa sovint ella mateixa.

Una nota d'incertitud — una conseqüent falta dels elements a fusionar-se netament en la unitat — Però en la darrera obra de Miró tot rastre d'encoïment ha desaparegut.

Fonamentalment tradicionalista, Miró és a fi de comptes català.

Així s'evidencia en el seu persistent interès en la pintura al temps.

També en els seus verds-oliva.

En els seus sbruns i blaus foscos, amb la seva evident relació amb la gamma de colors de les primitives pintures murals de les esglésies de Catalunya.

Es, però, finalment sota els tons més alegres i els seus ritmes nous que tenim la clau de la seva qualitat. Tot allò que nasqué en el seu cervell en infància: les pintures ingènues del poble i aquells joiosos animals arbitraris vivament acolorits, xirlets, vasos, etc. tan populars a la terra catalana.

I és el record d'això, els austers ritmes del seu paisatge natal i els lents moviments terrals dels pagessos, que ha conservat amb una frescor meravellosa, el que avui trasllada en les formes d'aquelles darreres teles, les més madures destil·lació de la seva sensibilitat que mai hagi ofert."

Evidentment, la crítica, tal com l'entén o vol entendre-la la gent — o certa genteta — de casa nostra, té ben poca cosa a fer davant l'obra de Joan Miró.

Johnson Sweeney, en canvi, amb les seves paraules obrant amb vastes perspectives fluvials i l'agulla ben imantada del seu instint més que els reflectors — aquesta vegada inútils — de la seva intel·ligència el guia d'una manera precisa i dretura al bell mig de la rodella invisible on tantes mans crispades projecten infinitament els seus dards.

La indiferència davant l'obra de Joan Miró és inexplicable. Jo admeto únicament dues posicions. La dels purs i la dels impurs.

Els esserits purs han d'acceptar la pintura mironiana amb joia, amb aquella joia neta i vital que hom sent davant la florida d'un arbre. Reacció positiva, gossíem dir-ne.

Els impurs, aquells que tenen ja im, pressionada la placa de llur sensibilitat, aquella placa que és al fons dels fons de nosaltres mateixos i que a voltes hom conserva intacta fins a la mort — han de reaccionar negativament. La visió de les teles de Miró ha de produir-los aquella angúnia que donen les sobreimpressions torbadores. Confusió, vet ací el mot.

Els impurs obraran, doncs, santament — el seu instint mateix de conservació els ho aconsella — fugint de les seves obres que impliquen l'estada en un clima en el qual no hi tenen vida possible.

L'art de Joan Miró no és figuratiu ni representatiu. Així i tot s'explica per ell mateix. És pintura estenogràfica ja

pintura de Joan Miró. Estenografia en el dibuix. Estenografia encara en el color. La velocitat s'ha fet estàtica. El dinamisme hi és condensat.

Joan Miró, que dibuixa amb la punta esmolada de l'estil·let del seu sistògraf, fixa els ritmes interns d'una manera perfectament automàtica.

Ritmes interns precisos — sorprenents, vitals —, els seus, com els moviments sísmics de les terres inquietes, que la mà d'ocell va enregistrant i que ell contempla més tard com una cosa que ja no és seva, amb uns ulls menuts i admirats...

Carles SINDREU

Els llibres nous

"Els contes de sempre" per ANNA RUBIES

Heu vist aquesta gentil col·lecció de rondalles que sota el títol genèric "Els contes de sempre" ha publicat la Biblioteca Infantil Ramon Llull? (A propòsit de rondalles: ens cal felicitar la casa Nèstle per la seva edició catalana de "Rondalles d'Infants", dins la col·lecció dels seus llibres per a croms. Bella presentació, bella litografia, patriotisme exemplar.) Aquests contes, adaptats per Anna Rubies, van destinats als infants catalans de 6 a 8 anys com a llibre de lectura corrent. Fins ara van publicats: "Rac, Rac, Roc", "Les germanetes i els", "El nen-follet", "Els porquets enjagats", "El ninot de pasta", "La lloca eixerida", "Ploma daurada", "Les joguines fan diables", "Riki-tiki-tavi...", "Quatre cantaires". - La impressió, clara; els dibuixos, fàcils de copiar, adients. No dubtem a recomanar aquesta col·lecció i a felicitar la rondallista.

GER

Jocs Florals de Lleida

(Any 1934 - XXXIX de llur instauració)

El Consistori d'aquests Jocs Florals, complint l'honrada comanda que li confereix el Cos d'Adjunts, es complia a convidar els poetes i prosistes de parla catalana a prendre part en la vinent Festa que hom celebrarà el mes de maig d'enguany, a homenatge de la nostra Llengua i a la llança de la nostra voluntat terra. - Pere Bosch i Gimpera, President; Felip Soler i Oliver, Vicepresident; Mossèn Bonaventura Peláez, Ramon Novell, Pere Castro, Francesc de P. Gener, vocals; Josep Sol, secretari.

Premis

I.—Flor Natural. - Premi d'honor i cortesia, que hom adjudica a la millor poesia que cantí l'Amor. El poeta guanyador haurà de fer-ne ofrena a la dama de la seva elecció, la qual serà proclamada Reina de la Festa.

II.—Englantina d'or i argent. - Oferta pel Consell Municipal de Lleida, a la millor poesia que cantí la Pàtria.

III.—Viola d'or i argent. - Ofrena del senyor Administrador Apostòlic de Lleida, a la més inspirada poesia que cantí la Fe.

IV.—Copa artística. - Oferta per la Comissaria de la Generalitat a Lleida, al millor treball que en qualsevol aspecte estudià Lleida o qualsevol comarca lleidatana en alguna de les modalitats o activitats llurs.

V.—Copa artística. - A un treball de prosa literària (novella, obra escènica, narració, contes per a infants, etc.)

Extraordinària

VI.—De la Societat econòmica d'Amics del País, d'aquesta ciutat. - VII. De la Cambra Oficial de Comerç, de les comarques lleidatanes. - VIII. De la Lliga Catalana, de Lleida. - IX. Del Casino Principal. - X. Del Casino Independent. - XI. Del Círcol Mercantil. - XII. De l'Ateneu Lleidatà. - XIII. De la Cambra Urbana. - XIV. Premi Joan Bergós i Deuana ofert pels fills del patri cl·leidatà: Mij pessetes, al millor treball en prosa literària que estudià en forma de quadrets o petits comentaris els noms dels carrers de la ciutat i mòbils amb què s'inspiraren el Paers en nomenar-los, breu història del nom, fet o personatge, etc.)

Les composicions, en català, s'han de trametre per tot el 15 de maig a J. Sol i Vallespir, Major, ro, Lleida.

EL CORREU D'AVUI

"La sala és plena!" - J. Rols i Rabentós ha demostrat posseir dots d'humorista en la seva comèdia en un acte La sala és plena. Aquesta comèdia va tenir un gran èxit quan va ésser posada en escena per primera vegada el

25 de febrer, en la festa homenatge que fou tributada a l'autor.

Bosch-Roger. - L'exposició que Bosch-Roger va inaugurar el dissabte passat a La Pinacoteca va ésser visitadíssima aquests dies. L'èxit aconseguit amb aquesta exposició per Bosch-Roger supera segurament el d'anteriors exposicions.

"Revolució catalanista". - La primera Diada del Llibre tindrà el seu llibre. Aquesta serà el volum Revolució Catalonista, de J. V. Foix, Josep Carbonell i J. M. Batista i Roca. Es tracta d'una obra dirigida especialment a les joventuts catalanes de tot estament i partit amb voluntat i ardor per alçar Catalunya al cim dels seus magnets destins nacionals. La portada del llibre l'ha dibuixada el pintor Artur Carbonell. Aquesta obra, d'un alt interès nacional, serà molt llegida.

"Camins". - Hem rebut el núm. 3 d'aquesta excel·lent publicació lleidatana. Es amb interès que seguim els esforços dels lleidatans conscients dels destins de la capitalitat de la Catalunya occidental — això és, Lleida — ofegats massa sovint per la massa provinciana que els signora.

Revista de Catalunya sortirà a mitjan abril. No oblidem de trametre la vostra alta a Tapineria, 10 (llibreria).

Les Exposicions

SALA PARES

Camps-Ribera, artista laboriós, d'una tenaçitat exemplar, assidu a tots els concursos oficials, no s'ovintja gaire les exhibicions particulars. L'exposició que actualment té oberta a la sala gran de l'establiment del carrer de Petrixol, formada de trenta-nou teles — figura, paisatge i natures mortes —, és fruit de tres anys llargs de producció no interrompuda. La varietat dels temes, la quantitat de les obres i el temps transcorregut d'enguany a la seva darrera exposició individual són factors que permeten de situar amb precisió la seva interès personal i la valorar les adquisicions formals que caracteritzen la seva pintura present.

En general es manté fidel a l'òrbita nonelliana, en la qual s'incutia de bon principi. Així vol dir que continua essent un devot de la matèria com a exponent de bellesa i que les influències de l'impressionisme francès d'última de segle es fan sentir d'una manera molt activa en la seva pintura. Cal observar que avui aquest llenguatge plàstic li és familiar i l'utilitza amb un aplom magistral. No té l'elegància de nos ni l'agudeza de retina del seu model inoblidable, però és indubtable que avui com avui, ell és el continuador més qualificat d'aquella tècnica virgulada, que cerca en el tramit sumptuós de la matèria un aliat poderós en la conquesta de la qualitat pictòrica i en la invenció de tints i d'harmonies.

En les figures és on es mostra més segur del seu estil, en algunes de les quals, però, s'observa l'atracció d'altres fórmules. Dintre la seva manera, que en diem tradicional, sobresurt la composició amb dues figures fora de càndid. És la tela més atornada que li recordem en la seva producció, en la qual a un domini total en la dicció s'hi suma una vitalitat, que de vegades li és esquivia, i en la qual el colorista ha encertat un dels moments més felicitats de la seva paleta, que davant del tema s'ha fet més eloqüent i més delicada i més persuasiva que mai. "Figura en rosa" és un altre encert de color, com ho és la gamma neutra en què és interpretada la figura femenina "Aurèlia". "Nu en carni", que havia figurat en l'exposició del Nu, vist amb llum natural, ens ha semblat més sòlid i més ric de matèria que aleshores. "Davant del mirall" assenyalava un inici de desplaçament, a la recerca d'una major densitat, i "Nuri" i "Pilarin" assenyalen una conversió cap a un estil més reticent i àgil, d'acorda simples i vius, amb el qual sembla que el pintor comença les exploracions en els dominis de la gràcia.

En les natures mortes i en les flors l'autor troba temes propis a la seva digitació i obió composicions interessants, per la qualitat i el color, entre les quals anomenem "Carabassa i bolots", "L'olla d'aram" i "Flors en fons negre". Dels paisatges destaquem els de Montjuïc, i principalment "Matí de febrer", pintats dintre la tècnica primitiva de l'autor; els del Parc de la Ciutadella denuncien unes altres preocupacions estilístiques, i encara que la modalitat de l'argument i la feuguesca de l'execució no els fa gaire assequibles, són testimonis excel·lents de la sensibilitat del pintor, que amb aquesta exposició ascendeix a un lloc ben distingit en la nostra pintura.

LA PINACOTECA

Amb aquesta exposició, Bosch-Roger liquida una transició estilística i consolida una etapa nova iniciada ara fa uns dos anys. El dinamisme formal que abans era la seva fórmula predilecta ha estat substituït per una observació més reposada i analítica del tema; el gust per la matèria predomina en la tècnica present del pintor, que a la fuga d'abans oposa una

major consistència estructural. No ha abandonat del tot aquella rudesca originalitat que es manifestava en una escriptura cursiva i aspra; la mà, però, sembla més insistent, i la paleta, tot i conservant l'ascendència colorística, s'ha fet més diversa i a estones més subtil. Paisatges, marines i visions de multituds al carrer són els temes que solliciten indistintament l'interès de l'artista, i en tots ells són ben visibles les qualitats del seu temperament. Entre els primers assenyalam "Carrer de Penyalosa", "Paisatge rosa", "Paisatge gris", "Paisatge de Primavera" i "Paisatge de Montjuïc", pintats amb sostinguda sagacitat d'anàlisi i estructurats amb robustesa. Entre els assumptes de mar sobresurten "El port sota Montjuïc", "Barques i xarxes" i "Recó del Club Nàutic". Les composicions de carrer, en les quals l'autor descriu l'animitat dels mercats, li donen ocasió de posar en joc una paleta lluminosa, que és una novetat en la tradició personal de l'artista. "Mercat de la Boqueria", "La Rambla de les Flors" i "Mercat de Tarragona", testimonis d'aquest nou aspecte de la pintura de Bosch-Roger, que en fer-se més reflexiva, també ha guanyat en densitat i en vigor descriptiu, com ho demostren igualment les natures mortes que completen el catàleg.

GALERIES LAIETANES

Buttner, ja conegut a les nostres sales d'exposició, exposa unes quantes aquarel·les tractades amb aquella seguretat d'execució que li és habitual. Indubtablement aquest és un dels principals atractius de la seva pintura, dedicada al comentari de temes urbans i d'arquitectures típiques, que a través de la factura sàvia de l'artista adquireixen una simplicitat vetustesa. Acompanya les aquarel·les amb unes quantes natures mortes a l'oli, d'una qualitat i vigor ben notables.

A. Bosch exposa una col·lecció d'aquarel·les pintades amb discreció i fidelitat d'observació. Eleuteri Blasco, artista aragonès, exhibeix una sèrie de dibuixos, composicions epigramàtiques, de vigorosa execució, al servei d'una fantasia una mica barroca i feréstega. El pintor R. Palmerola i Romeu ocupa una de les sales amb una vintena d'olis amb figures i retrats, pintats entre un tipisme convencional i amb una tècnica sense gaire nervi. S. Mateu i Pla exposa dibuixos a la ploma d'execució calligràfica, alguns lleugerament colorits, que serien unes vinyetes excel·lents. Bartomeu Pujó clou la sèrie d'expositors amb unes siluetes en metall, que demostren notable habilitat manual i evident enginy.

SALA BUSQUETS

El pintor Pere Badia presenta una col·lecció de figures i paisatges a l'aquarella que tant per les proporcions com pel mèrit pictòric, situen l'autor en un dels primers llocs dintre el gènere. Els dos seus femenins, especialment l'assenyalat amb el núm. 2, són obres pictòricament molt ambicioses, que revelen un dibuixant i un mestre en la tècnica de l'aquarella; molt notables també els retrats de format natural, sobretot el que porta el número 5, i molt vigorós i ben entonat el bodegós. Acompanya aquestes aquarel·les amb unes quantes teles a l'oli, entre les quals sobresurten "Poble", per la claretat dels termes, i un bodegós d'excel·lents qualitats.

J. Ferrer i Pallejà exhibeix petits paisatges i pintures d'execució tímida i convencional.

Carles CAPDEVILA

ARXIU I BIBLIOTECUES

De Catalunya. - Biebs, 3 (11 a 13). Joventut Socialista de Barcelona. Rambla de Santa Mònica, 99, segon (Oberta al públic tots els dies feiners, de set a nou de la nit. Diumenges, d'once a una del matí). Acadèmia de Ciències i Arts. - Rambla dels Estudis, 3, pral. Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. - Casa Llotja (de nou a una). Especial d'Art i Arqueologia. Acadèmia de Medicina i Cirurgia. - Carme, 45. Acció Social. - Amadeu Vives, 3. Acadèmia de Bones Lletres. - Carrer del Bisbe Copador. Arts. - Palau de la República, 26, pral. (de nou a una i de vuit a deu)

LLEGIU MIRADOR

QUE SURT ELS DIJOUS

Sotmanari de Literatura, Art i Política

Preu: 30 cèntims

Toc d'alerta

Segons L'OPINIO, ens acotem en progrés creixent vers el feixisme:

"La progressió és fatal. Moviment fatal del mes de desembre. Declaració de l'estat de prevenció. Moviments vaguistes i amenaces de revolució del mes de febrer. Declaració de l'estat d'alarma. Bomba de Sagassa. Sabotatge de València. Atracaments generals. Pertorbació del Ram de l'Aigua amb braços esllarguits, nova invenció demencial dels faistes. Restabliment de la pena de mort. Dintre pocs dies, continuació de totes les malifetes a benefici de les dretes, si no mogudes de sota per elles, i declaració de l'estat de guerra. El final, que ningú no ho dubti: és una dictadura feixista.

L'any 1923, aquella monstruosa vaga de transports de la nostra ciutat, amb les escombraries al carrer i les mosques a milions, va ésser la demostració de la intensitat a què havia arribat el moviment obrer i el preludi o l'anunci d'una dictadura.

Avui, l'actuació de la F. A. I., a Catalunya, en el Ram de l'Aigua, per veure de paralitzar tot el Ram tèxtil, i les accions violentes de bombes, sabotatges i atracaments a tot Espanya, són el preludi i l'anunci que les dretes veuen apropar-se amb extraordinària rapidesa el seu moment: el moment d'implantar la nova dictadura.

La democràcia catalana ha d'estar alerta. Els anuncis són prou clars per a veure on es vol portar el país. El sabotatge de l'autonomia per les dretes catalanes i l'exacerbació extremista demostren que el perill és imminent. Cal exigir energia del Govern de la Generalitat i donar l'ajut necessari. Cal, també, aprendre la llecció de disciplina i de combat per tal de fer possible la reconquesta de la República. És un deure de la nostra dignitat nacional. És un deure, també, de la confiança que en nosaltres han posat tots els homes lliures de la resta d'Espanya. Davant del greu perill feixista existent, hem d'imposar l'ordre a tota costa i hem d'organitzar-nos i disciplinar-nos. A la guerra, com a la guerra. Front únic dels antifeixistes, sense excloure'n ningú. Ni el proletariat guanyarà la batalla sol, ni la guanyaran sols els partits polítics d'esquerra. Completa unitat de tots. Així és el que cal. El toc d'alerta està donat. A seguir-lo!"

La pena de mort

En un article exultant afirma que la consciència nacional la reclama. Ataca la Constitució, que en dificulta l'aplicació, i diu:

"Parce que se ha encontrado la fórmula para resolver el problema legal: leyes de excepción, aplicadas por Tribunales de Urgencia, que suspenden el Código penal. Algo era preciso hacer, y si está es la decisión que se adopta en el Consejo de ministros de hoy, la daremos por buena. De momento hay que salvar el obstáculo contra el que un penalismo atrasado y una retórica burda amenazan con estrellar la seguridad pública en España. Las naciones que van a la cabeza del mundo aplican la última pena. Hay ejecuciones capitales en Inglaterra, Francia, Alemania, Austria, Italia, Estados Unidos... Las hay — y con qué bárbaro rigor! — en ese paraiso soviético en que piensan los mismos que votaron la abolición en nuestro país. Las habría en probable se adueñaran esos entes "humanitarios" de la gobernación del Estado. Han amenazado claramente con ellas, entre las muchas amenazas que exhalan todos los días.

Nada, pues, se opone al máximo rigor en el castigo de atracadores y terroristas. Razones de justicia y de conveniencia práctica lo reclaman así. La sociedad española, invadida por una ola de criminalidad, exige pronta y eficaz defensa. No creemos que el Gobierno experimente la menor vacilación."

AHORA

També creu que l'opinió, alarmada, l'exigeix:

"La opinió, justament alarmada ante la contumacia de los crimenes terroristas, exige sanciones las más graves para castigar este linaje de delitos. El aparato espantable de la pena capital suscita, sin duda, un movimiento indomable de repulsa en nuestra sensibilidad. Claramente se advierte, sin embargo, que esa es la única amenaza ante la cual puede arrendarse el ánimo de los profesionales del atraco y del desmoro terrorista. La célebre frase de Alfonso Xarri vultue a cobrar imperio en esta reencarnación de la sociedad contra sus enemigos. Desaparecen en buen hora para siempre la pena de muerte; pero... "¡Que empecien los señores asesinos!" De no haber sido abolida la máxima pena en nuestro Código, quizá no hubiera llegado a tal punto

de barbarie en sus execrables hazas esta turba de malhechores que manipula con la bomba y la pistola. Puesto que de esa magnanimidad mostrada por la República pretendemos aprovecharnos para continuar en el camino del crimen, no será mucho que el Poder público les prive de un beneficio que ellos pretenden convertir en asilo de impunidad."

HERALDO DE MADRID

En la edición de la mit, comenta con sequela editorial de "El Debate":

"El Debate" está alborozado. ¡Se habla de la aplicación de la pena de muerte! Y alude a "esa criminalidad que ha dado el atraco al terrorismo". ¡Mucho cuidado! En lo vago de esa acepción "terrorismo" puede incluirse el delito político. Consejo de mucho cuidado! que damos también al mismo "Debate", como órgano defensor de todas las actitudes reaccionarias.

Porque no es terrorismo irrumpir a tiro limpio en las calles de la capital una madrugada para derribar al régimen? ¡O asaltar, causando víctimas, las oficinas de la F. U. E.? ¡Va a ser solo terrorismo las violencias de la parte contraria?

El fondo jesuítico a que aludimos es la más anticristiana excitación al rigor que pueda concebirse. No es la lamentación ante una terrible necesidad, que comprenderíamos situándonos en su punto de vista, es el furioso regocijo de quien grita: "¡Duro y a la cabeza!"

¡Tal es la actitud ante el problema de la pena de muerte de quien vierte a diario raudales de lágrimas pidiendo amnistía para aquellos a quienes salvó la magnánima y verdaderamente cristiana piedad de la República!"

Ambient asfixiant

LUZ

Fa observar amargament que als pasadissos del Congrés, a les tertúlies de cafès, als claustres universitaris, a les oficines privades i públiques, a les redaccions dels diaris, a les acadèmies, a les penyes literàries, a tot arreu, es comença l'onada d'immoralitat que amenaça de submergir la República. Tatham—diu—com a història en seu baixa, i ningú no s'atreveix a traduir-les en acusació concreta.

"El comentari no se hace en nombre de una oposición determinada. No pertenece a la exclusiva izquierdista ni al monopolio de la derecha. En los pasillos del Congreso asisten los periodistas a espectáculos de la mayor elocuencia. Diputados de la extrema derecha comentan la situación en amistosos diálogos con otros diputados de la izquierda republicana. Y son los primeros quienes más energía ponen en las palabras, quienes revelan casos más concluyentes de ignominia administrativa... Todos coinciden en que la asfixia toma caracteres mortales. Y tan fuerte es la reacción española contra determinadas conductas,

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 613 BUTNER. - Pintura. ELEUTERI BLASCO. - Dibuixos. A. BOSCH. - Aquarel·les. BARTOMEU PUJÓ. - Siluetes en metall. Fins al 16 d'abril

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 30 BOSCH-ROGER. - Pintures. Fins al 6 d'abril

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 36 Mobles i objectes d'art. PERE BADIA. - Pintura. J. FERRER-PALLAJA. Fins al 12 d'abril

SYRA

DIPUTACIO, 122. - Telèfon 18710 JOAQUIN SURVER. - Pintura. MANUEL CAPDEVILA. - Dibuixos. PERE AMAT. - Treballs decoratius

SALA PARES

PETRIXOL, 6 CAMPS-RIBERA. - Pintura. Fins al 9 d'abril

SALA GASPAR

CONSELL DE CENT, 823 - Tel. 12004 PINTURES, DIBUIXOS, ESCULPTURES, MIRRALLS I MONTLLORES VÍCTOR NAVARRO. - Dibuixos

RENART

Diputació, 271 - Telèfon 18217 Decoració - Objectes per a presentació. Sala d'exposicions. El dia 21 del corrent. Inauguració de l'exposició de JACINT OLIVE. - Pintura

El Centre de Confeters i Pastissers diu:

El públic que accepta un regal sobre una compra, no sap a quin preu paga la mercaderia. El comerciant que el dona sap bé a quin preu el cobra.

El Centre de Confeters i Pastissers lamenta que els seus productes, com són les MONES DE PASQUA, siguin equiparats als articles de propaganda

EL MON DELS ESPECTACLES

EL CINEMA

Pessimisme en el cinema americà

L'època de l'Occident lliure amb els cavallistes honrats i els cavallistes traidors sembla completament líquida. Ni les temptatives que ha fet el cinema sonor per a tornar-hi, ni l'èxit d'alguna reposició reeixida, no han pogut assegurar el renaixement d'una fase del cinema americà que li havia donat dues de les seves principals característiques: el dinamisme i l'optimisme.

Aquell dinamisme ha estat substituït per un altre; aleshores eren els cavallistes i els cavallistes que es movien, ara més aviat és el director del film i l'home de la cambra els qui es belluguen. Avui podem veure films completament de saló, sense cap paisatge exterior, sense cap cavall, adoncs sense cap automòbil, amb un dinamisme tan autòmat com el d'aquells films de bons i dolents que ja es fan vells.

A un dinamisme de la idea ha seguit un dinamisme de la tècnica. Avui un film ja no és dinàmic perquè hi ha una multitud que es belluga i un tren que corre, sinó perquè hi ha un director i un fotògraf i uns tramistes que es mouen com uns desesperats per obtenir el dinamisme vertiginós d'un "Carrot 42".

El cinema americà ha deixat l'Occident lliure, però no ha perdut el seu dinamisme. El seu optimisme que l'ha perdut? Ah, aquest sí que l'ha perdut i el va perdre cada vegada més! I no pas perquè hagi deixat l'entusiasme del dogma del "happy end". Les coses no són optimistes o pessimistes perquè acabin bé o malament. Un film pot acabar terriblement malament i ésser optimista (un exemple, "Liebeli" dintre la producció europea). L'ésser optimista o pessimista no és una qüestió d'acabament, sinó de començament: optimisme i pessimisme es refereixen a l'enfocament amb què s'observa la vida.

I avui, cada vegada més, el cinema americà va enfocant la vida pel costat pessimista. "Viatge d'anada" i "Sota a les vuit" són, entre altres, mostres suficientment eloqüents per a remarcar aquesta tònica que esdevé dominant en el cinema americà.

Hi ha guanyat o hi ha perdut, amb aquest pessimisme? Jo, que sóc temerament optimista, que he de confessar que hi ha guanyat. Si més no, perquè el pessimisme americà és molt diferent de l'europeu (francès i alemany). A Europa sovint el pessimisme és un snobisme com qualsevol altre; ve a ésser un fruit del contacte amb la realitat mesquina de cadascú. D'altra banda, pateix de generalització; hom troba la seva mesquinesa i la generalitat a tots els altres. I hi troba un gust. El pessimisme europeu (amb Fabst al davant) diu: mireu com és el món. I s'hi frega les mans.

El pessimisme que ens ha servit fins ara el cinema americà és un altre; no és fruit de la visió de la realitat mesquina d'un home, sinó de la realitat trista de tots els homes. L'americà va de la generalitat de la societat, que la troba trista, fins a la individualitat de l'home, i també el troba trist. I després no s'hi frega les mans. L'americà observa i denuncia la visió pessimista del món; és un objectiu. L'europeu s'entreté a cercar males, i quan troba en els altres les pròpies, hi fa una gran rialla de satisfacció. L'americà generalment no passa d'una subjectivació d'aquest pessimisme convertint-lo en humorisme i, en l'època, L'europeu gairebé sempre va més enllà i arriba fins a l'humorisme sarcàstic.

Europa ens ha donat aquella escena d'Emil Jannings girant les mitges de Marlène Dietrich. Amèrica ens ha donat aquella Mrs. Oliver Jordan

que enmig de la tragèdia dels altres només sent la seva tragèdia del lleó de gelatina desfet.

No anem pas ara a situar l'americà per damunt de l'europeu. És una raça que tot just comença i va fent allò que la gent d'Europa ja ha fet. Possiblement d'ací a uns quants anys el pessimisme americà, més prop del pessimisme europeu d'ara, ens donarà obres insuportables. De moment constatem només aquesta gran revifalla de la producció americana deguda en gran part a l'acarament amb el concepte pessimista de la vida. Massa color de rosa, massa banalitat, l'havia portat a les portes de l'agonia. Ara torna a anar endavant, i dels moments difícils sembla que n'hagi tret una lliçó profitosa.

A algú potser li sobtarà aquesta nova tònica pessimista de la producció americana. Si acceptem que el capdavant la primera figura del cinema americà va ésser Chaplin—malgrat ésser europeu—forçament havia d'adoptar la tònica del pessimisme més pessimista que ha passat pel lleó.

Ara, jo crec que la gran solució seria que el cinema americà sabés trobar el punt d'equilibri entre el pessimisme de Chaplin i l'optimisme de Walt Disney, que em penso que tanmateix és allí on es troba la realitat de la vida.

Jeroni MORAGUES

El cinema i la història

Amb motiu dels fets ocorreguts a París el mes de febrer es conta la següent anècdota:

En el transcurs d'un dels tumultes de la plaça de la Concorde un operador d'actualitats cinematogràfiques es veié rodejat d'una multitud hostil.

—Fora... periodista podrit...
—Venut...
—Després, una veu més forta:
—Tu no serveixes per res! Què fas ací?
—Lavors, amb calma, l'operador replicà:
—Treballo per la història!
Aquestes paraules el salvaren.

L'epidèmia de films històrics

Després de "Vida privada d'Enric VIII", de Charles Laughton, i "Caterina de Rússia", amb Elisabeth Bergner, veurem una altra Caterina de Rússia que Dietrich roda a Hollywood. Greta Garbo ha interpretat el paper de Reina Cristina de Suècia. Norma Shearer interpretarà "Maria-Antonieta", amb Charles Laughton en el paper de Lluís XV, mentre que Emil Jannings serà Lluís XVI en "Madame Dubarry". Cecil de Mille prepara "Cleopatra", amb Claudette Colbert en el rol de reina d'Egipte, i Clive Brook en el de Juli Cèsar. Mentrestant, E. Dupont rodarà a París la "Vida de Franz Liszt", amb Georges Aclis assumint el paper del gran pianista.—M. M.

Distribució de premis a Hollywood

L'Acadèmia Americana de les Arts i Ciències Cinematogràfiques, seguint el costum de concedir anualment diversos premis a les millors produccions, ha seleccionat els elements que han de prendre part en el concurs de 1933.

Sis artistes han tingut l'honor d'ésser escollides.

Tres dones. Dues angleses: Diana Wynyard ("Cavalade") i May Robson ("Lady far a Day"); una americana: Katharina Hepburn ("Morning Glory").

Tres homes. Dos anglesos: Charles Laughton ("Vida privada d'Enric VIII") i Leslie Howard ("Berkeley Square");

un americà: Paul Muni ("Sóc un fugitiu").

Quant als directors, el premi serà disputat entre els tres següents: Frank Capra, George Zukor i Frank Lloyd.

Recordem que els guanyadors en 1932 foren:

Helen Hayes ("The sir of Madelon Claudet"), Frederic March ("El doctor Jekyll i Mr. Hyde") i Frank Borzage ("A Farewell to Arms").

Els resultats finals d'aquest concurs es donaran a conèixer aquest mes.

Cinema en colors a Rússia

La "Mejrabpomfilm" editarà immediatament films en colors. Entre les pel·lícules que realitzarà hi ha un documental: "Quinze anys de l'exèrcit roig" en colors; un documental del camp, i un altre explicant el procediment del cinema en colors. La direcció anirà a càrrec de Nicolau Ekk, realitzador del "Camí de la vida".

"Una" història del cinema americà

Si gran és la fama que s'aconsegueix amb els èxits cinematogràfics, la seva durada és també curta, almenys en la majoria dels casos. On són, per exemple, Clara Kimball Young i D. W. Griffith, William Farnum i Theda Bara, Florence Turner i William S. Hart i fins les germanes Talmadge?

La llista no s'acabarà mai, i no solament seria d'estels i actors senzills, sinó de directors i tècnics i elements directius de les cases productores.

Deu anys és ja una eternitat en l'art del cinema, i la major part dels ídols del públic en aquest temps passen al record de les coses oblidades ben fòrtes de memòria.

D'altra banda hi ha els que, amb la fama han després el darrer dòlar, i aquests, estels, directors o directius es veuen de tant en tant en petits papers, en sortides ràpides i, més sovint encara, en les escenes de multituds dels films actuals, en les quals sovint una fugaç semblança ens fa evocar noms perduts i no és semblança sinó l'home i la dona que porten aquell nom perdut en persona.

Poquíssims són els que des de 1914

METROPOL

Després d'importants reformes, DEMA, DISSABTE

L'opereta més fina que s'ha filmat, per la seva música, les seves cançons i la seva presentació
LIANE HAID - IVAN

va convèncer de tornar a la producció, aquesta vegada com a actor. Així, durant sis mesos, l'any 1915, Johnston va treballar en uns trenta films (aleshores es produïa de pressa), els més notables dels quals foren "El retrat de Dorian Gray", de Wilde, i "El cor d'Eya Greer", en el qual debutà l'aleshores favorit del públic teatral Frederic Ward, i amb Johnston de protagonista. Entre els actors que començaren per aquella època hi havia Walter Hiers, Mignon Anderson, Harry Benham i Leo Post, aquest darrer per a fer proves.

Però en aquell temps, el nostre públic no es fixava gaire encara en els noms, perquè la propaganda es trobava en la infantesa.

El 1917 Johnston fou elegit vice-president de la Arrow Films, i durant sis anys en les produccions d'aquesta marca es feren populars molts artistes, entre ells Norma Shearer, Gladys Leslie, Maurice Costello (un dels primers ídols del públic i pare de Dolores i Helene Costello), Martha Manfield, Edmund Breese (que encara fa petits papers), Stuart Holmes (predecessor d'Eric Von Stro-

va convèncer de tornar a la producció, aquesta vegada com a actor. Així, durant sis mesos, l'any 1915, Johnston va treballar en uns trenta films (aleshores es produïa de pressa), els més notables dels quals foren "El retrat de Dorian Gray", de Wilde, i "El cor d'Eya Greer", en el qual debutà l'aleshores favorit del públic teatral Frederic Ward, i amb Johnston de protagonista. Entre els actors que començaren per aquella època hi havia Walter Hiers, Mignon Anderson, Harry Benham i Leo Post, aquest darrer per a fer proves.

Però en aquell temps, el nostre públic no es fixava gaire encara en els noms, perquè la propaganda es trobava en la infantesa.

El 1917 Johnston fou elegit vice-president de la Arrow Films, i durant sis anys en les produccions d'aquesta marca es feren populars molts artistes, entre ells Norma Shearer, Gladys Leslie, Maurice Costello (un dels primers ídols del públic i pare de Dolores i Helene Costello), Martha Manfield, Edmund Breese (que encara fa petits papers), Stuart Holmes (predecessor d'Eric Von Stro-

formà la Monogram, companyia, com sempre, independent de les grans organitzacions.

Però això ja és història contemporània.

Encara es fan films d'episodis

Sembla com si aquells films de sèries haguessin desaparegut per sempre. Això, però, succeeix ací. Als Estats Units encara n'hi ha, i els xicotets segueixen extasiats-hi. El negoci encara dona, i manté de manera regular una mitja dotzena d'escriptors, uns quants tècnics i un grapat d'artistes.

Amò una sola excepció, han desaparegut les estrelles d'aquestes sèries, com eren Kathlyn Williams, Ruth Roland i Perla Blanca en el passat. L'excepció és Buck Jones. Jones és una estrella d'aquell temps que es diu si és la més popular dels actuals, en els films de sèries, s'entén.

Henry Mac Rae, que ha produït seixanta films de sèrie—el setanta per cent de tots els que s'han fet—encara en produeix. Sembla que s'hi divertís molt planejant-los i vigiliant-los, i els seus amics diuen que amb el més petit pretext us explica amb un gran entusiasme l'argument detallat del seu pròxim film.

Mac Rae fa cinc o sis films de dotze capítols cada any. Com un exemple de la longevitat d'aquestes produccions, Mac Rae explica que visitant les mars del Sud, l'any 1926, va veure els indígenes contemplant sense ató en un cinema a l'aire lliure un film que tenia per protagonista Marie Walcamp escrit i dirigit per ell l'any 1915.

"El film de sèrie, encara que fet de pressa i sense despeses en comparança amb la comèdia corrent, ha avançat tècnicament i artísticament, diu Mac Rae. Les sèries de fa alguns anys podien tirar al dret tant com el director volia; però ara tot ha d'ésser lògic i creïble. No obstant, la fórmula és la mateixa: una forta emoció al començament i al final de cada episodi, i imaginar-les no és pas cosa senzilla. I, d'altra banda, la més acció que en un film corrent, i molt poc, però molt poc, diàleg."

EL TEATRE

III Concurs de Teatre Català Amateur

LES COMPANYIES QUE CONCURSSEN

La competició d'enguany serà reixidíssima pel nombre i per la qualitat dels elencs que hi prenen part. Lleida, Tarragona, Girona i Barcelona, hi són representades pels seus millors elencs.

Començem avui la relació de les companyies inscrites.

"Agrupació Artística Targarina", de Tàrraga; dirigida per Josep Balcells i Ballart. Pertany a la secció "B". Representarà: "Montparnasse", de Lluís Elies (imposada), i el primer acte de "La corona d'espines", de Josep M. de Segarra (lliure elecció).

"Associació d'Antics Alumnes de G. de les Escoles Cristianes", de Tàrraga; dirigit per Ferran Voltes i Verdis. Pertany a la secció "C" (teatre catòlic), representarà el primer acte de "L'allegria de fer bé", de Clotilde Eimeric, i el primer acte de "L'artista", de Francesc Gay, prevenció.

"Ateneu Obrer Manresà", de Man-

resa, dirigit per Antoni Sala i Singla. Pertany a la primera categoria de la secció "A". Representarà: "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes (imposada), i "La festa dels ocells", d'Ignasi Iglésies (lliure elecció).

"Secció Dramàtica de la Societat Coral Erato", de Figueras. Dirigida per Joaquim Gramoll i Torellas. Pertany a la segona categoria de la secció "A". Representarà: "La mecanògrafa màrtir", de Lluís Capdevila (imposada), i el segon acte de "La mare eterna", d'Ignasi Iglésies (lliure elecció).

Orfeó Calellenc, de Calella. Dirigit per Josep Pera i Masó. Pertany a la primera categoria de la secció "A". Representarà: "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes (imposada), i el primer acte de "Maria-neta", dels germans Quintero, traducció d'Antoni Carner (lliure elecció).

"Agrupació Artística Avenir", de la Unió Coral Vilanovesa, de Vilanova i la Geltrú. La dirigeix Josep Rius, pertany a la segona categoria de la secció "A" i representarà: "La mecanògrafa màrtir", de Lluís Capdevila (imposada), i "Jovenut", d'Ignasi Iglésies (lliure elecció).

justa interpretació dels "rols". Max Baer, el campió americà de boxa de totes les categories, apleix situar-se amb aquesta sola actuació, a l'alçada de les principals figures de la cinematografia.

Myrna Loy, per la seva part, sens revela amb una nova modalitat per nosaltres encara ignorada. La seva veu d'èl·lit, tan melodiosa, és la primera que s'ha impressionat en el cel·luloide.

També col·laboren en la part esportiva del film els famosos pugilistes Primo Carnera i Jack Dempsey.

Walter Huston i Otto Kruger completen el repartiment d'aquest film dirigit per William S. Van Dyke.

PRIMERS PLANS

Fox-Movietone ha estrenat a París un reportatge-interviú amb el canceller austríac Dollfuss. Hi ha hagut

ARGUMENTS ABREUJATS

"EL CAPITAN DISLOQUE"

John Horner (Summerville) i la seva esposa Mary (Za Su Pitts), mai no havien abandonat terra ferma malgrat viure als mols de Snag. El seu somni de sempre era navegar a la ventura i especialment John somniava ésser capità d'un vaixell propi. Mary guanyava bon sou a l'oficina de H. Davis i economitava per a realitzar el seu somni. En casar-se John va enganyar la seva esposa dient-li que havia estat contraemestre primer del vaixell "Albany Night", i ella, que l'estima, tem que s'embarqués un dia i no el torni a veure mai més. Un dia Mary consulta amb el seu cap i decideix complir els seus somnis amb el seu marit comprant un petit vapor per a deports. Parla amb John i surt amb la germana d'aquest cap a Nova York, puix que en 24 hores s'ha de verificar la compra. Hatty, la cunyada, i Mari, decideixen veure la sortida del vapor "Albany Night", per veure els dots de John. Aviat es complica la cosa, puix que John demostra a les clares que en això de manejar un vaixell no en sap res. Amb el vestit de capità s'esforça inútilment a complir la seva missió i quasi decideix descobrir-se, però la sort l'ajuda, puix que Mary es marça i abans de descobrir-se el truc tots han de deixar el vapor. Sense dir res al seu cap compra el vapor per a donar-li una alegria i fins contrària venent-hi tripulants entre els quals, sense saber-ho ella, es troba Nick Socrates, que està acusat de contraban i perseguit per les autoritats del port. Temorós que l'agafin ho notifica a Mary i aquesta a John, fins que es descobreix que Mary és la propietària del vapor el qual va comprar d'amagat del seu marit. John té la sort que en cada dificultat que se li presenta troba un feliç acord i així es llança amb la seva dona pel món de la fantasia amb el seu vaixell per a somniar.

D'UN FILM A L'ALTRE

★ Ludovico Teplitz ha dimittit del càrrec d'administrador delegat que ocupava a la societat London-Film, a la qual devien films tan excel·lents com "Vida privada d'Enric VIII" i "Caterina de Rússia". El senyor Teplitz fundarà a Londres una companyia independent per la producció de grans films internacionals.

★ Fay Wray no para de treballar; ella ha fet aquest any nou pel·lícules. En curs de la realització de la seva darrera "Men of Steel" ("Homes d'acer") va caure desmaiada degut a l'exercici de treball. Amb motiu d'aquest incident, el metge li ha prescrit un mes de repòs complet.

★ Georges Cukor, que rodarà "David Copperfield", de Dickens, ha contractat la jove artista anglesa Elizabeth Allan, que ha interpretat "The mystery of M. X."

★ Frank Borzage ha realitzat "Mississippi" que en temps del cinema mut fou fet amb el títol de "Show Boat", que interpretaven Laura La Plante i Joseph Schildkraut.

★ S'estrena el dissabte de Glòria, al cinema Capitol, la producció Metro Goldwyn Mayer, "Justicia divina". D'exemplar ensenyança moral es pot denominar aquest film en el qual es veu com el destí castiga el qui noga escapa una vegada a l'acció de la justícia.

Charles Laughton és el protagonista d'aquesta producció tan emocionant com plena de trist realisme. Durant el transcurs d'aquest film, ens sentim profundament commoguts per la sort del protagonista, Charles Laughton, el qual en la seva obsessió per sortir d'una situació financera molt anginosa, arriba a cometre un crim, que queda en la immunitat. L'angoixa, el terror, el remordiment, així com el desig d'oblidar tota una acció que la fatalitat fa que es renetexi, i aquest com el desig d'oblidar tota una acció que la fatalitat fa que es renetexi, és tot el que ha estat dut al lleng del director Lothar Mendes.

★ El dissabte de Glòria d'estrenarà al Cinema Urquinaona, una producció de la Metro Goldwyn Mayer, dirigida per William S. Van Dyke, que té una línia d'administració profunda en l'ànim de l'espectador.

Melvyn C. Van Dyke, amb el seu talent extraordinari, ha sabut trobar els interprets de més anomenada per a la

COLISEUM

Demà, doble programa
PARAMOUNT de bon humor

COCKTAIL MUSICAL

FORMULA
SIMPATIA 10 GOTAS
INGENIO 20 ID.
HUMORISMO 30 ID.
ALEGRIA A CHORROS

La dolça i agra de la vida moderna

ALIAS LA CONDESA

amb Allison Kirkwood, George Zucc, Richard Bonnet i J. J. Luvina

COCKTAIL MUSICAL no es projectarà en cap altra localitat de Barcelona fins a la propera setmana

Queda a l'espera, capítols de localitats, per als tres primers dies

Demà, dissabte **FANTASIO**
us ofereix, com sempre,
EL MILLOR ESPECTACLE DE BARCELONA

En el mateix programa: Un formidable dibuix en colors de WALT DISNEY
CANTO DE CUNA

Reserveu les vostres localitats.

s'han mantingut en primer terme, i encara menys els que des d'aquell temps han pogut succeir evitant els mil perills i trampes que el temps, la crisi i altres monstres els han posat.

Adolph Zukor n'és un. La seva Paramount ha vist el perill de prop diverses vegades durant la depressió, però sempre un bon cop de timó l'ha salvada. Des que Adolph Zukor i Daniel Frohman s'uniren i produïren "La Reina Isabel", amb Sarah Bernhardt de protagonista, allà el 1912 (el film amb el qual la Paramount, més coneguda en aquell temps per la Famous Players, començà la seva producció cinematogràfica). Amb tot i els canvis d'administració i de política, Zukor s'ha mantingut al timó.

Després vingué la Metro. Fou portada a una vida esplendent per Marcus Loew, que actualment tenim amb nosaltres, amb l'estrena dels celebrats "Quatre Genets de l'Apocalipsi" l'any 1921. Aquest film, que de sobte feu, es pot dir, tres figures, Rex Ingram el director, Alice Terry la protagonista i Rudolph Valentino, fou el començament d'una gran era d'èxits que culminaren en la unitat de la vella Metro amb Samuel Goldwyn, de la qual resultà l'actiu M. G. M.

Mentre, tenien lloc tots aquests canvis i les companyies perdien l'el·lènt, hi havia productors independents que anaven lent com si res no haguessin canviat, i sense unir-se a ningú, tenien alts i baixos fins que desapareixien. No obstant, alguns resistiren i encara reeixen. Així, per exemple, hi ha W. Ray Johnston, president de la Monogram Picture Corporation, que aquest mes compleix el seu vègèsim aniversari en la producció.

Des del temps en què era un dels gerents de la vella Thanhouser Company en què feia "El misteri del milió de dòlars" fins avui dia, aquest home ha estat sempre un important factor en la producció cinematogràfica i una figura que no podrà mai canviar en cap història del cinema ben documentada pel nombre de films i de figures que ha donat a l'art cinematogràfic.

Johnston era ajudant del tresorer de la Syndicate Film Corporation, que distribuïa "El misteri del milió de dòlars", i James Cruze, el director, que tan bons films ha donat després — recordem "La arxivera de l'Orcon" — a més l'heroi Marguerite Snow, una de les primeres figures, i Florence La Badie, ara difunta, famosa actriu francesa portada a Amèrica per aquest film, l'heroïna.

Després vingué una curta sèrie de films, però Edwih Thanhouser el

SALÓ CATALUNYA
DEMA, DISSABTE DE GLÒRIA, ESTRENA

LEY DEL TALION

HOLA, HERMANITAT!

Dissabte de Glòria
Solemne presentació

Urquinaona

Una revista esportiva de gran espectacle

Myrna LOY
Max BAER
Primo CARNERA
Jack DEMPSEY
WALTER HUSTON
OTTO KRUGER
Director
W. S. VAN DYKE

EL BOXEADOR Y LA DAMA

Text dels decrets sobre traspàs de serveis aprovats en el Consell de ministres de dimarts Comarques catalanes

Madrid, 29. — La "Gaceta" d'avui publica els decrets traspasant a Catalunya diversos serveis de Finances. En primer lloc publica el relat al traspàs de la contribució territorial, el decret del qual vam anticipar ahir.

El segon decret es refereix a la valoració del cost dels serveis d'administració i cobrament de la contribució territorial traspasada a la Generalitat de Catalunya, i diu així:

"A proposta del ministre de Hacienda y de acuerdo con el Consejo de Ministros, vengo en decretar lo siguiente:

Artículo único. — A los efectos establecidos en el artículo 16 de la ley de 15 de septiembre de 1932, 48 de la ley de Presupuestos para el ejercicio de 1933 y 11 y concordantes del decreto de 27 de julio de 1933, se valora en 660.055'53 pesetas el costo de los servicios de Administración y cobranza de la contribución territorial traspasados a la Generalidad de Cataluña, de conformidad con la propuesta aprobada por la Comisión Mixta, por unanimidad, en cuanto a la cifra expresada, y por 6 votos en pro y 6 en contra, en cuanto a su parte dispositiva, que a continuación se inserta.

Dado en Madrid, a 28 de marzo de 1934. — Niceto Alcalá Zamora y Torre. — El ministro de Hacienda, Manuel Marraco y Ramos.

El infrascrito D. Rafael Closas Cendra, letrado, secretario de la Comisión Mixta, etc.

CERTIFICÓ: que de la propuesta relativa al costo o valoración de los servicios de administración y cobranza de la contribución territorial en Cataluña, que sigue a continuación, resultó aprobada por unanimidad la cifra de 660.055'53 pesetas, habiendo obtenido 6 votos en pro la parte dispositiva y 6 votos en contra, en sesión del 17 de los corrientes.

"El artículo 18 del decreto de 27 de julio de 1933 confiere a la Comisión Mixta para la implantación del Estatuto de Cataluña el encargo de elevar a la aprobación del Gobierno de la República la plantilla del personal que ha de quedar adscrito a la gestión y cobranza de la contribución territorial, así como también la propuesta relativa a los gastos de material y diversos que se consideren precisos para una y otra a fin de que —dice el citado artículo 18 del decreto de 17 de julio de 1933—, tomando como base dicha propuesta, pueda determinarse el costo del servicio traspasado, que se habrá de abonar a la Generalidad de Cataluña en la forma prevista en los artículos anteriores.

Para cumplir esta disposición ha de hacer la Comisión Mixta dos trabajos diferentes, que habrán de consistir, de una parte, en la fijación de la plantilla del personal y de los gastos de material diversos inherentes a la gestión y cobranza de la contribución territorial, y de otra, en la valoración de estos servicios, para que acerca de ella decida el Consejo de Ministros, de conformidad con lo establecido en el artículo 16 de la ley de 15 de septiembre de 1932. La relación entre estas dos propuestas es tan íntima que, por considerar que por la primera se juzga necesariamente la segunda, se ha decidido formularla conjuntamente.

Para determinar la plantilla del personal que ha de quedar adscrito a la administración y cobranza de la contribución territorial en Cataluña, sin prejuzgar la propuesta que en su día pueda hacer respecto de la formación del Catastro de la riqueza pública, ha partido la Comisión Mixta de la situación de hecho y de derecho de este personal en el momento de efectuar el traspaso del servicio respectivo.

La gestión de dicho impuesto está encomendada en Cataluña a las Administraciones de rentas públicas, con la intervención que, dentro de los límites de su respectiva competencia, tienen en ella las Tesorerías y las Intervenciones de Hacienda. La cobranza de la contribución territorial corresponde a la Generalidad de Cataluña, por lo que se refiere al territorio de las antiguas provincias de Barcelona, Tarragona y Gerona, por haberse substituido dicha entidad en el lugar de las respectivas Diputaciones provinciales; y a los recaudadores de Hacienda, por lo que atañen a la provincia de Lérida, en la que no se había hecho uso de la facultad otorgada al Ministerio de Hacienda por los Estatutos provincial y de Recaudación de conferir el servicio a la Diputación de la provincia.

Ninguna dificultad puede haber para determinar el personal que se ha de hacer cargo de la cobranza de la contribución territorial en Cataluña. La Generalidad ejercerá en nombre propio las funciones de recaudación de este impuesto, que hasta ahora ejercía en el del Estado, y asumirá las que en la actualidad tienen a su cargo los recaudadores de Lérida, sin que en relación con estos funcionarios, que continuarán siendo del Estado, en cuanto a la cobranza de las demás contribuciones, sea forzoso, ni aun siquiera pertinente, determinar en este trámite las consecuencias y alcance de esta propuesta y de otras anteriores, en lo que no afectan directamente a la cesación en las funciones de cobranza de una contribución que ha pasado a formar parte de la Hacienda de Cataluña, que tiene reconocida, por el artículo 17 de su Estatuto, la facultad de ordenar sus ingresos.

En la administración del impuesto territorial intervienen diversos Cuerpos técnicos del Catastro y el Cuerpo general de la Administración de la Hacienda pública. Para establecer las plantillas de los que la han de tener a su cargo en Cataluña, ha sido preciso atender a dos elementos: Número de funcionarios y categorías de los mismos a los efectos de la valoración de servicios.

Para completar el primero de estos factores (en cuanto a las Administraciones de rentas públicas, se ha atenido

nido la Comisión Mixta a la situación actual, porque ella permite precisar este número por la especificación de los cometidos de los empleados y porque no existe razón ninguna para admitir que el hecho de la cesión del impuesto territorial a Cataluña haya de traer aparejada su disminución o su aumento. En cuanto al personal que haya de tomar a su cargo en relación con este recurso las funciones que son propias de las Tesorerías y de las intervenciones de Hacienda ha sido preciso determinarlas teóricamente, porque su labor no es específica, sino de conjunto; por esto se ha fijado su número en 6: 3 para los servicios de Tesorería y 3 para los de Intervención (Fiscalización y Contabilidad).

Especial consideración ha merecido el personal de los Cuerpos de Arquitectos y Aparejadores del Catastro afectos a las zonas del ensanche, en la que la conjunción de intereses del Estado y de los Ayuntamientos impide atribuir este gasto, de manera exclusiva, a la contribución cedida.

Para determinar el otro elemento de la plantilla que ha de formar la Comisión mixta, al que antes se ha hecho alusión (categorías y consiguientes retribuciones del personal) se ha considerado procedente atenderse a los sueldos medios y a la realización, en cuanto a otros elementos de remuneración independientes del sueldo, puesto que no existiendo una plantilla territorial por categorías y clases, y siendo los emolumentos distintos del sueldo arbitrario atenderse hubiera sido tan arbitrario atenderse para hacer la valoración a las categorías de los funcionarios que en la actualidad sirven los destinos respectivos, como prescindir de la realidad de las perfecciones de sus dotaciones complementarias.

El artículo 10 del Decreto de 27 de julio de 1933, impone a la Generalidad de Cataluña la obligación de ejecutar los servicios de formación del Catastro de modo que su ejecución guarde proporción estricta con su realización en territorio común. Para cumplir este precepto ha sido necesario atribuir a la Generalidad una cantidad en los gastos de intensificación de dichos servicios proporcional a su total importe. Esta partida y la relativa a personal subalterno, material de oficinas, confección de recibos, documentos cobratorios y libros de Contabilidad, que se ha determinado en vista de los repetidos presupuestos, componen con las anteriores el total de la valoración propuesta. No se ha tenido en cuenta el que la confección del Catastro es una obra de carácter temporal para hacer la correspondiente deducción porque entendemos que el Catastro no puede terminar en el tiempo que media entre el momento actual y el de la revisión impuesta por el último párrafo del artículo 16 de la Ley de 13 de septiembre de 1932.

En atención a estas consideraciones, el vocal ponente que suscribe tiene la honra de proponer a la Comisión mixta que concrete su opinión relativa al asunto motivo de esta ponencia en la siguiente

CONCLUSION

A los efectos establecidos en el artículo 18 del Decreto de 27 de julio de 1933, se fija y valora la plantilla del personal que ha de quedar adscrito a la gestión y cobranza de la contribución territorial de Cataluña, así como los gastos de material y diversos que se consideren precisos para el cumplimiento de esta misma finalidad en 660.055'53 pesetas, y en la forma que a parte se especifica.

Y para que conste libro el presente, junto con el anexo que acompaña a la propuesta, en Madrid a 20 de marzo de 1934. — R. Closas. — Visto bueno: El presidente, José Puig de Aspre.

Aprobado por S. E. — El ministro de Hacienda, Manuel Marraco.

RESUMEN

Sueldos.	356.279'53
Certificaciones.	110.840'00
Diversos.	93.330'00
Intensificación.	69.300'00
Total.	629.750'53
Material.	30.000'00
Total.	660.055'53

Madrid. — El decreto sobre valoración de los servicios de Vigilancia y Seguridad, dice:

La valoración de los servicios que han de ser cedidos a la Generalidad de Cataluña, debe ser hecha de conformidad estricta con las reglas contenidas en el artículo 16 de la Ley de 15 de septiembre de 1932, que no permiten establecerse sobre bases distintas de su coste determinado por la realización, más un tanto por ciento sobre el mismo que representa el importe de los gastos imputables a los servicios que se transfieren a la Generalidad de Cataluña, o los producidos en cantidad inferior al importe de los servicios. La regla tercera de ese mismo artículo establece, como factor de valoración, un coeficiente de aumento por los que experimentan en lo sucesivo los gastos de los presupuestos futuros de la República en los que se transfieren a la Generalidad de Cataluña.

La valoración de los servicios de Vigilancia y Seguridad que se propone en esta ponencia se hace partiendo de las aludidas disposiciones estatutarias. En opinión del vocal de la Comisión Mixta que suscribe, el costo del servicio es representado por su realización, por lo que si no se entendiera así y tal costo pudiera determinarse atendiendo sólo a las necesidades de la unidad nacional y presupuestaria, sería inevitable la lesión que una y otra habría de sufrir.

La regla segunda del artículo 16 del Estatuto, que ha de ser interpretada y aplicada en función de la primera, y que el sentido gramatical de sus palabras obliga a que el tanto por ciento a que se refiere se tome "sobre la valoración que resulte de aplicar la regla anterior", es decir, que el factor de la valoración a que esa regla alude significa, en opinión del vocal que suscribe, un coeficiente aritmético y de ninguna manera un coeficiente económico.

En cuanto a la regla tercera del artículo 16 del Estatuto de Cataluña opina el autor de esta ponencia que, por referirse no a aumentos previsibles de gastos, sino a aumentos "que experimenten en lo sucesivo los gastos de los presupuestos futuros de la República", no es posible tenerla en consideración al hacer la valoración inicial de los servicios cedidos, y si en la revisión de los mismos prevista en el último párrafo del artículo 16 del Estatuto, pues la índole del factor a que se refiere impide hacer su cálculo sobre previsiones, que a más de resultar absolutamente arbitrarias, desequilibrarían los presupuestos actuales de la República en previsión de posibles aumentos de sus presupuestos futuros.

2. — Determinación del costo de los servicios cedidos. — Para dar cumplimiento exacto a lo establecido en las

normas primera y segunda del artículo 16 del Estatuto de Cataluña, se han dividido los servicios de Vigilancia y Seguridad en tres grandes grupos. En el primero, de ellos se han incluido todos los que tienen carácter provincial (anexo número 1); en el segundo los que tienen carácter central (anexo número 2) y en el tercero aquellos que presentan características especiales.

Los gastos correspondientes a los servicios que han de ser cedidos a la Generalidad deben ser determinados en opinión del vocal que suscribe, de manera distinta según que su realización haya sido normal o anormal en Cataluña, durante el ejercicio de 1933, último cuyos resultados son aproximadamente conocidos. En el primer caso, o sea en el caso de realización normal del servicio en Cataluña durante el año 1933, el costo del servicio se ha de fijar de acuerdo con esa realización; en el segundo caso, o sea en el de realización normal del servicio en Cataluña durante el año 1933, el costo se ha de fijar según el resultado que ofrezca la liquidación de varios presupuestos cuya ejecución en Cataluña se considera normal, que en cada caso habrá de escoger la Comisión Mixta.

La realización de los servicios de Vigilancia y Seguridad se considera normal en esta ponencia a los efectos que se acaban de indicar, con excepción de aquella parte de ella que se refiere a servicios que han aparecido por primera vez en el presupuesto que se toma como base de estos cálculos; es decir, en el presupuesto correspondiente al año 1933.

La adopción del presupuesto de 1933 como base de cálculo, que parece obligada por presentar este presupuesto la realidad más próxima, ha impuesto la necesidad de inducir la partiendo de la realización del presupuesto de 1932 perfectamente conocida, estableciendo una proporción entre los créditos y los pagos líquidos de estos dos años en la forma que se expresa en el anexo primero. La adopción de los pagos líquidos (es decir, de los pagos íntegros, deducidos a los reintegros) como base de cálculo, se ha hecho por considerar que son ellos los que representan la verdadera realización del servicio, y además para que la determinación de su costo guarde armonía con la fijación de la cuantía de la contribución territorial que se ha determinado partiendo de su rendimiento líquido (ingresos menos deducciones) y uno de su producto íntegro.

De conformidad con los razonamientos expuestos se ha fijado, a los efectos de la regla primera del artículo 16 del Estatuto de Cataluña, el costo de los servicios de Vigilancia y Seguridad, cedidos a la Generalidad en 14.173.649'63 pesetas.

La participación que ha de tener la Generalidad de Cataluña en los gastos imputables a servicios que teniendo consignación en el presupuesto del Estado no producen pagos en Cataluña (regla segunda del artículo 16) se ha determinado sobre la cuantía que resulta de aplicar la regla anterior, o sea, según la proporción en que está el gasto provincial de toda España, en la forma en que se determina en el anexo segundo. De esta manera se ha fijado la segunda partida de la valoración en 14.722.286'10 pesetas.

Los gastos del tercer grupo (anexo número 3) están constituidos por aquellos que corresponden a conceptos de gastos cuya realización en Cataluña no es conocida ni se puede inducir de la ejecución del presupuesto de 1932, por haber aparecido por primera vez en el presupuesto de este año. Para determinar la participación de la Generalidad en estos gastos, que son en su mayoría de primer establecimiento, se ha hallado la realización del ejercicio de 1933, deducida de la realización media general correspondiente a los años 1929 al 1932 (anexo número 3). De esta manera se han fijado estos gastos en 2.076.437'75 pesetas.

RESUMEN DE LA VALORACIÓN DE LOS SERVICIOS DE VIGILANCIA Y SEGURIDAD

Costo de los servicios cedidos.	14.173.649'63
Tanto por ciento sobre la cuantía anterior.	14.722.286'10
Sobre gastos normales.	2.076.437'75
Sobre gastos no normales.	2.076.437'75
Valoración total de los servicios cedidos.	17.722.286'10

En atención a las consideraciones expuestas, el vocal que suscribe concreta su opinión en la siguiente

CONCLUSION

El importe íntegro de los servicios de Vigilancia y Seguridad que han de ser cedidos a la Generalidad de Cataluña debe ser fijado en 17.722.286'10 pesetas.

Y para que conste libro el presente junto con los otros dos anexos que acompañan a la propuesta en Madrid a 14 de marzo de 1934. — R. Closas. — Visto bueno, el presidente, Puig de Aspre.

Aprobado por S. E. — El ministro de Hacienda, Manuel Marraco.

Madrid, 29. — El decreto es referido al voto de los servicios de la guardia civil, i diu així:

"A propuesta del ministro de Hacienda y de acuerdo con el consejo de ministros, vengo en decretar lo siguiente:

Artículo único. — A los efectos establecidos en el artículo 16 de la Ley de 15 de septiembre de 1932, 48 de la Ley de Presupuestos para el ejercicio de 1933, y 11 y concordantes del decreto de 27 de julio de 1933, se valora en pesetas 17.722.286'10 el costo de los servicios de la guardia civil traspasados a la Generalidad de Cataluña, de conformidad con la propuesta formulada por la Comisión mixta, por unanimidad, en cuanto a la expresada cifra de valoración y por 6 votos en favor y 6 en contra, en cuanto a su parte dispositiva, que a continuación se inserta.

Dado en Madrid, a 28 de marzo de 1934. — Niceto Alcalá Zamora. — El ministro de Hacienda, Manuel Marraco y Ramos.

El infrascrito, D. Rafael Closas Cendra, letrado, etc.

Certifico, que la propuesta relativa al

costo o valoración de los servicios de la guardia civil, que sigue a continuación, resultó aprobada por unanimidad la cifra de 17.722.286'10 ptas., habiendo obtenido 6 votos en pro la parte dispositiva y 6 votos en contra, en sesión de 9 de los corrientes: "La valoración de los servicios de la guardia civil traspasados a la Generalidad de Cataluña, y el ponente que suscribe tiene la honra de someter a la aprobación de la Comisión mixta, parte de las mismas bases establecidas como fundamento de la valoración de los servicios de Vigilancia y Seguridad, si bien en los cálculos hechos se han tenido presentes las especiales modalidades que ofrece el servicio objeto de este traspaso.

El costo de los servicios de la guardia civil se ha determinado tomando como módulo su probable realización en el ejercicio de 1932, según datos en unas ocasiones fijos y perfectamente conocidos en relación con dicho ejercicio, e inducidos otras de la realización del ejercicio de 1933.

Los elementos de cálculo de esta valoración han sido:

1. — Las plantillas del cuerpo de la guardia civil en Cataluña en el año 1933, fijadas por el Ministerio de la Gobernación en armonía con los créditos propuestos para el ejercicio de 1933, en cuanto afecta, no sólo a los haberes de generales, jefes, oficiales, clases de individuos de tropa, sino también en cuanto se refiere a los conceptos de dietas, cruceles y asignaciones que son proporcionales a ella.

2. — Los créditos presupuestados correspondientes a los ejercicios de 1932 y 1933, siendo de advertir, en cuanto a los primeros, que se han determinado por adición a los créditos iniciales de los créditos extraordinarios, de los suplementos de crédito y de los concedidos por leyes especiales.

3. — Los pagos totales líquidos verificados en toda España en cuanto se refiere a capitulos del presupuesto de gastos a que afecta la cesión; y

4. — Los pagos efectuados por los mismos conceptos en Cataluña.

Los servicios y conceptos a que afecta la cesión se han dividido en dos grupos, según que su denominación se haga sobre una base administrativa (planas mayores y tercios, dietas, pluses y asignaciones, provisión de pienso, utensilios y remonta) o sobre una base de realización presupuestaria. Dentro de este segundo grupo se han distinguido los gastos provinciales propiamente dichos de los centrales, determinando el costo de los primeros, según su probable realización en el ejercicio de 1933, por proporcionalidad entre los créditos y pagos del ejercicio de 1932 y los créditos del ejercicio de 1933, referida a cada una de las partes del cálculo. La participación de la Generalidad en los gastos del segundo grupo (centrales) se ha determinado mediante la misma proporcionalidad.

Objeto especial de deliberación han

estuviéramos por sus propios jornales: en crédito.

Aquestes raons convincents serien defensades amb brío per l'esclat d'entusiasme de tota la comarca si sentíssem verament la necessitat egoista de no deixar morir un bon nombre de valors morals i materials de tota mena.

Recordem per un moment les ambicions de tradició dels nostres avantpassats, i veurem clarament el deure de conservar l'indestructible en benefici dels nostres propis interessos presents i futurs.

Sobre el tren de Mollet a Caldes, paralitzat al tràfic, diu: "Que ens costa molt de formar aquesta mateixa Cooperativa Comarcal per electricificar de moment el tros de Mollet-Caldes i fer un desviament des de Santa Perpètua fins abans d'arribar al pont del riu Congost per entrar en agulles amb la línia ferrea del Nord, i anar directes a la plaça de Catalunya?"

"Que per ventura vosaltres, d'alta muntanya, no aconseguiríeu de moment un màxim de confort i benestar, en poder suprimir 20 quilòmetres d'autobús per a fer-los en tren?"

"Que pot costar molt recaptar l'ajut econòmic de l'Estat per a fer ampliacions de via nova ferrada, amb uns mitjans de transport que teneu vida pròpia en tots els aspectes?"

Ambs la intenció de portar endavant aquests projectes fan la crida següent: "Per a realitzar l'exposat, fem una crida cordial i patriòtica als nostres conciutadans de les comarques del Vallès mitjà i de la muntanya, amb totes les forces vives al davant, i amb un prec a tots els seus Ajuntaments que se'n autoritzi la celebració d'una magna Assemblea el proper mes d'abril, i a les propietats andanes de l'estació del tren de Caldes, on, per mitjà dels seus alcaldes, ens donin compte de les gestions realitzades durant aquests anys de trobar-se parats el tren i pel seu resultat proseguir l'endeament i marxar amb tots els avenços moderns", etc.

— Ha estat feta pública una crida al poble de Caldes i als seus estaments productors perquè contribueixin al major èxit de la II Fira Comercial, Industrial i Agrícola, que se celebrarà a la nostra vila els dies 19, 20 i 21 de maig (festes de Pasqua granada). La crida, signada pel Comitè de la Fira, acaba així:

"Obriu per la nostra Fira, ben generosament, les portes a totes aquelles activitats foranes, ja siguin industrials, agrícoles o pecuàries, que puguen tenir amb la nostra vila o comarca un lligam de relació econòmica, però fem tot el possible perquè les nostres produccions ocupin dignament el lloc que els pertoca."

El Comitè organitzador de la Fira atenció a totes les consultes que se li facin tots els dies de set a vuit del vespre, a les seves oficines, instal·lades a la Casa de la Vila.

MALLORCA

La vaga de Palma resolta: Representants de la companyia d'electricitat. Turisme: Vària

Palma de Mallorca, 29. (Per telègraf). — La vaga general ha quedat solucionada després de les gestions que l'Alcalde feu ahir. Patrons i obrers accepten la fórmula proposada per l'Alcalde. Aquest, en la sessió municipal d'ahir donà compte de la seva intervenció, i totes les minories l'aprovaron. Amb aquest motiu l'Alcalde, senyor Enllà Darder, va ésser elogiat fervorosament.

Els obrers del ram de l'electricitat que acudíen al treball són acunadats per la Direcció fins al dimarts vinent, ja qual cosa pot donar lloc a un nou conflicte.

— El governador ha nomenat gestors de la Diputació els senyors Tejada, d'Acció Republicana, i Amer, radical.

— Ha mort el senyor Josep Morrell i Bellet, ex-president de la Diputació.

— Es troben a Mallorca Douglas Fairbanks, pare i fill.

— Ahir arribaren el guarda-costes espanyol "Xauen" i el vaixell de turisme "Londof Castle"; avui han arribat el vaixell de turisme alemany "Ubea". — C.

Notes de l'última reunió del Consell de Govern: Conferència Detencions

El Comitè organitzador de la Fira atenció a totes les consultes que se li facin tots els dies de set a vuit del vespre, a les seves oficines, instal·lades a la Casa de la Vila.

El Comitè organitzador de la Fira atenció a totes les consultes que se li facin tots els dies de set a vuit del vespre, a les seves oficines, instal·lades a la Casa de la Vila.

BARCELONA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Conselleria de Governació. — Ahir al migdia el senyor Selves va manifestar als periodistes que la reunió de la Junta de Seguretat de Catalunya havia estat ajornada fins diumenge, a les dotze del matí, degut al fet que el sots-secretari de Governació feia el viatge amb el tren i no amb auto, com s'havia dit, i arribaria a Barcelona diumenge al matí.

* També digué que anit començaren les "razzias" de la policia als barris extrems i a la part baixa de les Rambles, amb l'objecte de detenir els qui portin armes sense permís i els indocumentats. Foren practicades moltes detencions de persones indocumentades, les quals, després d'haver estat identificades, foren posades en llibertat, després de fer-los avinent, però, que havien d'anar proveïts de documents acreditats. No se'ls trobà cap arma. També foren parats molts autos, i fou exigida la documentació als xofers. Un dels autos aturats era de la marca "Buick", estava pintat de color fosc i estava ocupat per quatre individus que no duïen cap document acreditat i la seva personalitat al damunt. Hom va creure, de moment, que es tractava del famós "auto fantasma". Després fou posat en clar que no l'era i que els seus ocupants eren persones com cal.

Aquesta nit — digué — s'intensificaran les "razzias" pels llocs cèntrics de Barcelona i funcionaran fins a quaranta grups de policia, guàrdia civil i d'assalt.

* El Conseller de Governació va rebre del Comissari general d'Ordre Públic una comunicació en la qual li fou que ha suspès de càrrec i sou dos comissaris de policia i, a més, proposa l'expulsió del cos dels dos castigats.

El senyor Selves reunirà la Junta Permanent de Seguretat, de la qual formen part el senyor Carreres Pons i ell, per tal de prendre acords, que seran fermes si els interessats no recorren davant del ple de la Junta de Seguretat.

Un dels comissaris castigats és el de la Barceloneta, el qual no va avisar a temps a determinats llocs on tenia obligació de fer-ho i tampoc no va adoptar les mesures necessàries ràpidament.

L'altre és el cap de la Comissaria de l'Oest, que va permetre que ahir al matí els agents que hi prestaven servei es dediquessin a destruir els mobles i utensilis, ja que diuen que han de cessar en llurs càrrecs i se'n van de Barcelona el dia primer d'abril.

Visites. — Ahir el senyor Companys va rebre, entre altres, les següents visites:

Diputat senyor Blasi, els regidors senyors Xentrie i Lluís Ferrer, representant de la Casa del Poble de Blanes; senyor Balenyà; l'alcalde de Masquefa, senyor Bonastre; el diputat senyor Dot, el vocal del Tribunal de Garanties Constitucionals, senyor Sbert; els diputats senyors Tomás i Piera i Tauler; el ministre plenipotenciari de França, senyor Morawiecki; el capità auxiliar dels Sometents de Catalunya, senyor Artur Menéndez; els diputats senyors Grau Jassans i Galés; els diputats a Cortes de la República del Partit Obrer Socialista Espanyol senyors Martínez Hervás, Prat i Alonso Zapata, acompanyats del diputat senyor Tróbal.

Conflictes resolta. — En la Secció de conflictes socials de la Conselleria de Treball han estat solucionats els següents: El dels pescadors de Calafell, els quals, després d'una llarga discussió, han signat un pacte que posa fi a les diferències entre patrons i obrers.

El de les Filatures Marçat, de Yalibona, consistent en unes diferències entre l'empresa i els seus obrers d'un dels torns.

Ha estat també signat un conveni per la Casa Piera, d'aquesta ciutat, i els seus obrers, conveni que posa fi a un conflicte que feia dies que durava.

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Presidència: Llei prorrogant per al segon trimestre de 1934 el pressupost de la Generalitat.

Justícia i Dret: Ordre disposant que la secretaria de l'Audiència Territorial de Barcelona trameti al Departament de Justícia i Dret una relació dels jutges i magistrats que presten servei a Catalunya.

Governació: Decret nomenant 783 guàrdies del Cos de Seguretat de Catalunya.

Economia i Agricultura: Ordre publicant, per a la seva major difusió, la del ministeri d'Indústria i Comerç del Govern de la República del dia 9 del mes que som.

Treball i Obres Públiques: Ordre relativa a la renovació de les representacions patronal i obrera de les Seccions de Robsters Pastissers i Confidors del Jural Mixt de les Indústries de l'Alimentació, de Barcelona.

Ordre publicant les llistes provisionals de la Secció Obrera del Cens electoral social de Catalunya, d'acord amb l'ordre del dia 13 de desembre de 1933.

Departament de Governació. — Direcció General d'Administració Local: Acord relatiu a la decisió de l'Ajuntament de Ripoll de regir-se per Comissió de Govern.

Acord relatiu a les eleccions que han d'ésser celebrades als Submunicipis de Catalunya.

Departament de Treball i Obres Públiques. — Treball: Edicte de Jurats Mixtos de Catalunya.

Obres Públiques: Anunci, als efectes de reclamació, del retorn de la fiança constituïda pel contractista de les obres de construcció del camí veïnal de Sobremunt al camí de Sant Boi de Lluçanès a Sant Hipòlit.

Subhasta del proveïment de pedra menudada per a l'aparellament del ferm del camí veïnal d'Odena a la carretera de Madrid a França.

Recaptació de Contribucions de Tarragona. Edicte del recaptador executiu de la zona del Vendrell.

Direcció d'Estatística de Barcelona. — Moviment de població: Circular.

Escola d'Enginyers industrials de Barcelona: Avis.

Districte Miner de Barcelona: Anunci.

Delegació dels Serveis Hidràulics del Pirineu Oriental. — Aigües: Anunci.

Juntes Municipals del Cens electoral de Catalunya. — Relació dels ciutadans que constitueixen les Juntes municipals del Cens electoral de Catalunya durant el bienni 1934-1935.

Administració Municipal. — Edictes, subhastes i concursos d'Ajuntaments de Catalunya.

Administració de Justícia. — Sentències i edictes.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Amb l'express de Madrid arribà ahir al matí a Barcelona el general Batel.

AJUNTAMENT

El Dr. Serra-Hunter, alcalde. — Ha pres possessió accidentalment de l'Alcaldia el Conseller-regidor de Cultura i alcalde segon, doctor Jaume Serra-Hunter, per haver anat a descansar, aquest fi de setmana, l'alcalde senyor Carles Pi i Sunyer.

La Junta del Cens. — La Junta Municipal del Cens Electoral de Barcelona ha quedat constituïda de nou, per al bienni 1934-35, en la forma següent: President, senyor Tomàs Bassades i Cailà, jutge municipal; vice-president, primer, senyor Josep Escofet i Andreu, conseller municipal; vice-president segon, senyor Frederic de la Aldea Gil, cap de l'Exèrcit; vocals: senyor Agustí Bol, síndic del Gremi; senyor Alfons Vallcorba, síndic del Gremi; i senyor Josep Maria Carreres i Oliver, vocal obrer de la Delegació del Treball; vocals suplents: senyor Ferran Boter i Mauri, conseller municipal; senyor Josep Laucirica i Benedito, cap de l'Exèrcit; senyor Antoni Fumador, síndic de Gremi; senyor Manuel Palenques, síndic de Gremi; i senyor Josep Casamitjana i Serra, vocal patró de la Delegació del Treball; secretari, senyor Josep Martínez de Arévalo Guzmán de Villoria, secretari de Jutjat municipal.

La reorganització de la Institució del Teatre. — La Institució del Teatre de la Generalitat ha iniciat una reorganització essencial de les seves activitats, que ha coincidit amb el trasllat del Museu del Teatre i del personal adscrit a la Junta de Museus de Barcelona.

En la reunió del Patronat per a ultimar el nou pla i portar-lo a la pràctica, el conseller va donar compte d'una carta del que ha estat el primer director de l'Escola i el seu animador de sempre, el senyor Adrià Gual, en la qual pregava que li fos acceptada la dimissió perquè altres activitats d'ordre personal exigien en aquests moments tot el seu esforç.

El Patronat, en acceptar aquesta dimissió, que sincerament lamenta, vol reconèixer tot el que deu la Institució i el Teatre Català a l'impuls d'Adrià Gual, que ha posat al servei de la nostra escena tota una vida d'inquietud i d'esforç. Es preuix que ha volgut pregar-li que no consideri totalment deslucades de l'Escola les seves activitats i que accedeixi a aportar-li, per a futures realitzacions, la seva experiència i el seu consell.

El conseller de Cultura, d'acord amb el Patronat, ha nomenat director de la "Institució del Teatre" ed la Generalitat el senyor Alavedra. En una de les properes reunions serà substituït el personal que formava part de la Institució i ha passat a prestar servei a la Junta de Museus de Barcelona.

La nota constitució de la Junta de Museus. — Al despatx del conseller de Cultura, i sota la seva presidència, s'ha constituït la nova Junta de Museus de Barcelona. Ventura Gassol va voler que les primeres paraules d'aquesta sessió fossin d'homenatge a la memòria de Josep Llimona, que ha exercit tant exemplarment fins a la seva mort la presidència de la Junta. Va fer-ne un elogi fervorós, com a artista, com a home i com a patriota. Recordà com contribuïa decididament la seva tenacitat a l'adquisició de la "Col·lecció Plandiura" i com era una de les il·lusions de la seva vida la instal·lació del Museu al Palau Nacional i la dels altres Museus de la Junta.

El doctor Serra-Hunter va fer constar la seva adhesió a les paraules del conseller i proposà per a la presidència de la Junta el senyor Pere Coromines, subratllant la significació de la seva figura en la cultura catalana. Per aclamació fou nomenat president el senyor Pere Coromines. La Junta de Museus, després d'aquesta designació i en virtut de les renovacions acordades per l'Ajuntament de Barcelona, ha quedat, doncs, constituïda de la manera següent:

President de la Generalitat de Catalunya i alcalde de Barcelona, com a presidents d'honor: Pere Coromines i Montanyà, com a president efectiu: Bonaventura Gassol i Rovira i Jaume Serra-Hunter, vice-presidents; Pere Comes i Calvet, tesorero; Alexandre Soler i March, comptador; Estanislau Duran-Reynals, Josep M. Massip Izabal, Francesc Carbonell i Vila, Octavi Soler i Soler, Joan Bta. Aixer, Ricard Opió i Sala, Jaume Serra-Hunter, Joan Puig i Ferrer, Teresa Amatller i Cros, Joan Rebull i Torroja, Eduard Toda i Güell, Joan Antoni de Güell i López, Antoni Rubio i Lluç, Pere Mayoral i Parracín, Lluís Masriera i Rosés i Pere Casas Abarca com a vocals, i Carles Pirozzini Martí com a vocal honorari.

El senyor Gassol explica les activitats del seu Departament

El conseller de Cultura, Ventura Gassol, lliurà ahir als representants de la premsa la següent nota:

El trasllat de l'Escola d'Agricultura al Departament de Cultura. — Seguint la tendència moderna d'acabar dintre el mateix Departament de Cultura totes aquelles institucions que tenen un caràcter escolar, qualsevol que sigui llur especialització, acaben d'ésser traspassades a aquest Departament les Escoles Superiors, Mitjanes i Pràctica d'Agricultura. L'aplicació d'aquest criteri permet una unitat eficaç en els diversos plans d'estudi i estalvia la complicació que voldria dir per a cada Departament l'organització d'Escoles de la seva especialitat.

Es just de consignar, al moment d'aquest trasllat, convingut pels dos consellers respectius, l'obra exemplar que ha realitzat l'Escola mentre ha figurat al Departament d'Economia i l'impuls decisiu que deu al qui va ésser-ne l'últim director, M. Rosell i Vilà, la memòria del qual serà homenatjada molt aviat pel Govern de Catalunya, amb l'adhesió més sincera dels que foren els seus companys i alumnes.

El Laboratori d'Estadística i Acondicionament passà al Departament d'Economia. — Es responen a aquest mateix criteri que ha estat traspassat, per un Decret recent, al Departament d'Economia

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 9 DE MARÇ DE 1934

Paralels a la meitat meridional d'Europa el règim de temps novell i plujós degut al mínim baromètric situat a les costes de Tunísia i que tendeix a desplaçar cap a l'Orient. Les pluges més importants tanen lloc a la Mediterrània, des de la costa d'Alger fins a Algèria.

Al nord d'Europa, fins a les proximitats dels Pirineus, ha tornat a baixar la temperatura per haver-se establert vents del primer quadrant, que corresponen a l'anticicló centrat a Escandinàvia.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VUIT

La zona de núvols corresponent a la perturbació atmosfèrica de Tunísia i la Mediterrània novell tot Catalunya, i es registren petites pluges isolades, particularment a les comarques de Barcelona, al Baix Pirineu i a Girona. Les pluges més importants no excedirà d'un litre per metre quadrat.

El gruix de neu a Noya de de 25 centímetres, la temperatura mínima ha estat de 2 graus sota zero.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

El Laboratori General d'Assaigs i Acondicionament de la Generalitat, que ha figurat fins ara al Departament de Cultura, la tasca d'aquest Laboratori — tan valorada pels industrials de Catalunya — que solliciten constantment els seus dictàmens, té evidentment una pila de contactes amb el Departament d'Economia, on podrà aconseguir encara una major amplitud la seva obra.

La reorganització de la Institució del Teatre. — La Institució del Teatre de la Generalitat ha iniciat una reorganització essencial de les seves activitats, que ha coincidit amb el trasllat del Museu del Teatre i del personal adscrit a la Junta de Museus de Barcelona.

En la reunió del Patronat per a ultimar el nou pla i portar-lo a la pràctica, el conseller va donar compte d'una carta del que ha estat el primer director de l'Escola i el seu animador de sempre, el senyor Adrià Gual, en la qual pregava que li fos acceptada la dimissió perquè altres activitats d'ordre personal exigien en aquests moments tot el seu esforç.

El Patronat, en acceptar aquesta dimissió, que sincerament lamenta, vol reconèixer tot el que deu la Institució i el Teatre Català a l'impuls d'Adrià Gual, que ha posat al servei de la nostra escena tota una vida d'inquietud i d'esforç. Es preuix que ha volgut pregar-li que no consideri totalment deslucades de l'Escola les seves activitats i que accedeixi a aportar-li, per a futures realitzacions, la seva experiència i el seu consell.

El conseller de Cultura, d'acord amb el Patronat, ha nomenat director de la "Institució del Teatre" ed la Generalitat el senyor Alavedra. En una de les properes reunions serà substituït el personal que formava part de la Institució i ha passat a prestar servei a la Junta de Museus de Barcelona.

La nota constitució de la Junta de Museus. — Al despatx del conseller de Cultura, i sota la seva presidència, s'ha constituït la nova Junta de Museus de Barcelona. Ventura Gassol va voler que les primeres paraules d'aquesta sessió fossin d'homenatge a la memòria de Josep Llimona, que ha exercit tant exemplarment fins a la seva mort la presidència de la Junta. Va fer-ne un elogi fervorós, com a artista, com a home i com a patriota. Recordà com contribuïa decididament la seva tenacitat a l'adquisició de la "Col·lecció Plandiura" i com era una de les il·lusions de la seva vida la instal·lació del Museu al Palau Nacional i la dels altres Museus de la Junta.

El doctor Serra-Hunter va fer constar la seva adhesió a les paraules del conseller i proposà per a la presidència de la Junta el senyor Pere Coromines, subratllant la significació de la seva figura en la cultura catalana. Per aclamació fou nomenat president el senyor Pere Coromines. La Junta de Museus, després d'aquesta designació i en virtut de les renovacions acordades per l'Ajuntament de Barcelona, ha quedat, doncs, constituïda de la manera següent:

President de la Generalitat de Catalunya i alcalde de Barcelona, com a presidents d'honor: Pere Coromines i Montanyà, com a president efectiu: Bonaventura Gassol i Rovira i Jaume Serra-Hunter, vice-presidents; Pere Comes i Calvet, tesorero; Alexandre Soler i March, comptador; Estanislau Duran-Reynals, Josep M. Massip Izabal, Francesc Carbonell i Vila, Octavi Soler i Soler, Joan Bta. Aixer, Ricard Opió i Sala, Jaume Serra-Hunter, Joan Puig i Ferrer, Teresa Amatller i Cros, Joan Rebull i Torroja, Eduard Toda i Güell, Joan Antoni de Güell i López, Antoni Rubio i Lluç, Pere Mayoral i Parracín, Lluís Masriera i Rosés i Pere Casas Abarca com a vocals, i Carles Pirozzini Martí com a vocal honorari.

El senyor Gassol explica les activitats del seu Departament

El conseller de Cultura, Ventura Gassol, lliurà ahir als representants de la premsa la següent nota:

El trasllat de l'Escola d'Agricultura al Departament de Cultura. — Seguint la tendència moderna d'acabar dintre el mateix Departament de Cultura totes aquelles institucions que tenen un caràcter escolar, qualsevol que sigui llur especialització, acaben d'ésser traspassades a aquest Departament les Escoles Superiors, Mitjanes i Pràctica d'Agricultura. L'aplicació d'aquest criteri permet una unitat eficaç en els diversos plans d'estudi i estalvia la complicació que voldria dir per a cada Departament l'organització d'Escoles de la seva especialitat.

Es just de consignar, al moment d'aquest trasllat, convingut pels dos consellers respectius, l'obra exemplar que ha realitzat l'Escola mentre ha figurat al Departament d'Economia i l'impuls decisiu que deu al qui va ésser-ne l'últim director, M. Rosell i Vilà, la memòria del qual serà homenatjada molt aviat pel Govern de Catalunya, amb l'adhesió més sincera dels que foren els seus companys i alumnes.

El Laboratori d'Estadística i Acondicionament passà al Departament d'Economia. — Es responen a aquest mateix criteri que ha estat traspassat, per un Decret recent, al Departament d'Economia

La nota constitució de la Junta de Museus. — Al despatx del conseller de Cultura, i sota la seva presidència, s'ha constituït la nova Junta de Museus de Barcelona. Ventura Gassol va voler que les primeres paraules d'aquesta sessió fossin d'homenatge a la memòria de Josep Llimona, que ha exercit tant exemplarment fins a la seva mort la presidència de la Junta. Va fer-ne un elogi fervorós, com a artista, com a home i com a patriota. Recordà com contribuïa decididament la seva tenacitat a l'adquisició de la "Col·lecció Plandiura" i com era una de les il·lusions de la seva vida la instal·lació del Museu al Palau Nacional i la dels altres Museus de la Junta.

El doctor Serra-Hunter va fer constar la seva adhesió a les paraules del conseller i proposà per a la presidència de la Junta el senyor Pere Coromines, subratllant la significació de la seva figura en la cultura catalana. Per aclamació fou nomenat president el senyor Pere Coromines. La Junta de Museus, després d'aquesta designació i en virtut de les renovacions acordades per l'Ajuntament de Barcelona, ha quedat, doncs, constituïda de la manera següent:

President de la Generalitat de Catalunya i alcalde de Barcelona, com a presidents d'honor: Pere Coromines i Montanyà, com a president efectiu: Bonaventura Gassol i Rovira i Jaume Serra-Hunter, vice-presidents; Pere Comes i Calvet, tesorero; Alexandre Soler i March, comptador; Estanislau Duran-Reynals, Josep M. Massip Izabal, Francesc Carbonell i Vila, Octavi Soler i Soler, Joan Bta. Aixer, Ricard Opió i Sala, Jaume Serra-Hunter, Joan Puig i Ferrer, Teresa Amatller i Cros, Joan Rebull i Torroja, Eduard Toda i Güell, Joan Antoni de Güell i López, Antoni Rubio i Lluç, Pere Mayoral i Parracín, Lluís Masriera i Rosés i Pere Casas Abarca com a vocals, i Carles Pirozzini Martí com a vocal honorari.

El senyor Gassol explica les activitats del seu Departament

El conseller de Cultura, Ventura Gassol, lliurà ahir als representants de la premsa la següent nota:

El trasllat de l'Escola d'Agricultura al Departament de Cultura. — Seguint la tendència moderna d'acabar dintre el mateix Departament de Cultura totes aquelles institucions que tenen un caràcter escolar, qualsevol que sigui llur especialització, acaben d'ésser traspassades a aquest Departament les Escoles Superiors, Mitjanes i Pràctica d'Agricultura. L'aplicació d'aquest criteri permet una unitat eficaç en els diversos plans d'estudi i estalvia la complicació que voldria dir per a cada Departament l'organització d'Escoles de la seva especialitat.

Es just de consignar, al moment d'aquest trasllat, convingut pels dos consellers respectius, l'obra exemplar que ha realitzat l'Escola mentre ha figurat al Departament d'Economia i l'impuls decisiu que deu al qui va ésser-ne l'últim director, M. Rosell i Vilà, la memòria del qual serà homenatjada molt aviat pel Govern de Catalunya, amb l'adhesió més sincera dels que foren els seus companys i alumnes.

El Laboratori d'Estadística i Acondicionament passà al Departament d'Economia. — Es responen a aquest mateix criteri que ha estat traspassat, per un Decret recent, al Departament d'Economia

La nota constitució de la Junta de Museus. — Al despatx del conseller de Cultura, i sota la seva presidència, s'ha constituït la nova Junta de Museus de Barcelona. Ventura Gassol va voler que les primeres paraules d'aquesta sessió fossin d'homenatge a la memòria de Josep Llimona, que ha exercit tant exemplarment fins a la seva mort la presidència de la Junta. Va fer-ne un elogi fervorós, com a artista, com a home i com a patriota. Recordà com contribuïa decididament la seva tenacitat a l'adquisició de la "Col·lecció Plandiura" i com era una de les il·lusions de la seva vida la instal·lació del Museu al Palau Nacional i la dels altres Museus de la Junta.

tais que s'oposen a la nostra exportació, ha adreçat al senyor President del Consell el telegrama següent:

"El Comitè de Enlace del Comercio Hispano-Americano lamenta disintir de la orientació marcada por el acuerdo del canje de arroz con maíz. Los arreglos parciales dan la desagradable sensación de establecer injustificadas preferencias entre productores españoles todos igualmente atendibles. La crisis arrocera podría remediarse con soluciones de conjunto ratificando el Tratado con Uruguay y concertando el de Argentina, que beneficiarían al mismo tiempo los intereses generales de la producción nacional. — Salúdale, José Bau, presidente."

En semblants termes han estat adreçats telegrams als ministres d'Estat, d'Agricultura i d'Indústria i Comerç.

Cursos i Conferències

A LA SALA DE LA CATALONIA

Unes converses sobre la Moda

Maria de la Llum Morales, que des de la tribuna de la Catalunya va parlar de cinema, poesia, i altres temes, els dies 7, 10 i 13 del mes d'abril, parlarà de la "Moda". Aquestes converses seran il·lustrades amb desfilades de maniquins i el primer dia s'estudiarà la "Filosofia de la Moda", desfilant maniquins vestits adequadament.

El tiquet per a les tres converses es poden recollir a la Llibreria Catalana.

PER A AVUI

Club Femení d'Esports. — A les 19.30, conferència amb projeccions sobre el tema "Els jueus i la vida econòmica", darrera de les tres converses que ha donat en aquell Club el senyor Lluís Elies.

Sindicat de la Indústria Hotelera i Cafetera (Rambla del Centre, 30, pral.). — A les 22, conferència pel senyor Martí Puig i Galceran. Tema: "La setmana tornant permanent".

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

Visites al rector de la Universitat. — Entre altres, estigueren a visitar el rector de la Universitat, doctor Bosch Gimpera, el secretari de l'Associació d'Estudiants de Medicina, que organitza una representació de "La Barcarola" a Barcelona, que donaran els estudiants de la Facultat de Filosofia i Lletres de Madrid, els quals arribaran a la nostra ciutat el dia primer d'abril; una comissió de professors de les Escoles Normals del districte universitari, i el nou catedràtic de la Facultat de Medicina, doctor Víctor Conill.

ELS MESTRES

Associació de Treballadors de l'Ensenyament. — Aquesta entitat es trameta la següent nota: Aquesta Associació es veu obligada a sortir en defensa del laïcisme assenyalat en la Constitució i virtualment desatès, en el present, pel ministre d'Instrucció Pública. La República anul·la, en els seus començaments, del calendari escolar totes les festes de caràcter religiós, com la Setmana Santa, i a la vegada fixa unes vacances cada tres mesos, sense tenir en compte els dies assenyalats festius en qualsevol religió. A d'aquestes vacances, les de primavera, coincideixen a tot Espanya amb els primers dies d'abril.

Aquest any el ministre d'Instrucció Pública, influenciat indiscutiblement per les dretes, ha decretat que obligatoriamen les vacances de primavera durin vuit dies més dels assenyalats i que comencin precisament el 25 del corrent, inclouent així la Setmana Santa.

L'Associació de Treballadors de l'Ensenyament de Barcelona, que crea justificada la prolongació de les vacances de primavera, sense que això signifiqui cap concessió a confessió religiosa determinada, davant d'aquesta mesura tan marcadament sectària presa pel ministre d'Instrucció Pública es considera obligada a protestar en nom de la Consciència del Nen i de les lleis laiques de la República.

L'activitat política

Pàtria Nova

La Comissió de Cultura de la Joventut d'Esquerra Nacionalista Radical "Pàtria Nova", prega a tots els seus associats que no faltin el vinent diumenge, dia primer d'abril, davant del Parlament de Catalunya, a un quart de dotze del matí, per a visitar i admirar totes les seves dependències.

Pro-moument a Josep Moragues

La Comissió pro-moument a Josep Moragues, la avinent que des d'aquesta data tot aquell que vulgui iniciar, cal que forçament ho faci en llistes impreses que gratuïtament els seran facilitades per qualsevol membre dels que componen aquesta Comissió.

Així mateix recomana a tots els que facin donatius que per a l'absolut control exigint signar als dits fulls els quals, en lloc visible, porten el segell de la Comissió permanent pro-moument Josep Moragues.

La Comissió de Cultura de la Joventut d'Esquerra Nacionalista Radical "Pàtria Nova", prega a tots els seus associats que no faltin el vinent diumenge, dia primer d'abril, davant del Parlament de Catalunya, a un quart de dotze del matí, per a visitar i admirar totes les seves dependències.

Pro-moument a Josep Moragues

La Comissió pro-moument a Josep Moragues, la avinent que des d'aquesta data tot aquell que vulgui iniciar, cal que forçament ho faci en llistes impreses que gratuïtament els seran facilitades per qualsevol membre dels que componen aquesta Comissió.

Així mateix recomana a tots els que facin donatius que per a l'absolut control exigint signar als dits fulls els quals, en lloc visible, porten el segell de la Comissió permanent pro-moument Josep Moragues.

La Comissió de Cultura de la Joventut d'Esquerra Nacionalista Radical "Pàtria Nova", prega a tots els seus associats que no faltin el vinent diumenge, dia primer d'abril, davant del Parlament de Catalunya, a un quart de dotze del matí, per a visitar i admirar totes les seves dependències.

La Mar i l'Aire

SEMAFOR DE MONTJUIC

Observacions meteorològiques: A sol i vent al N. E. fresc, cercle cobert, amb lleugera pluja; al migdia E. S. E. també fresc, cel amb cúmulus nimbus i horitzons boirosos, i a sol ponent O. N. O. fresquet, mar marejada del S. E. i el cercle queda cobert.

Baròmetre, 747. — Termòmetre, 12.

Moviment de vaixells a posta de sol. — Demoren a l'E. una goleta i un pailebot que vénen en popa. Pel S. una balandra que passa a ponent i un pailebot a motor que passa a llevant, i al S. O. una goleta i dos bergantins goleta que van en popa, un pailebot i una corbeta que rebol

BARCELONA AL DIA ELS ESPORTS

L'ACTUACIO SOCIAL NOTICIES SOLTES

ELS JURATS MIXTOS

Els Jurats mixtos de Treball del Ram de l'Alimentació (Secció fleque-ria provincial), celebrà sessió plenària el 28 del mes que som i adoptà els següents acords: Deixar en llibertat patrons i obrers a fi de acordar o no fer festa el 14 d'abril, data que s'escala en dissabte aquest any.

Recordar als patrons que des del primer d'abril actuarà la comissió inspectora encarregada de fer complir l'horari acordat en les darreres bases de treball.

Nomenar d'acord amb les disposicions legals darrerament aparegudes una Comissió local a Manresa la qual serà integrada pel patró Josep Rosell i l'obrer Emili Planes.

Obrir una informació pública a fi de modificar les condicions establertes en les bases de treball properes a caducar.

ELS OBRERS

Sindicat de Treballadors de la Indústria Fabril i Tèxtil de Barcelona i el seu radi. — Per a avui, a dos quarts de vuit del vespre, són convocats tots els joves que pertanyen a aquest Sindicat a assistir al local social, carrer Anselm Claver, 9, principal, primera.

Conferència Regional d'Arts Gràfiques. — Havent estat concedit el permís per a la celebració de la susdita Conferència, la inauguració de

La Delegació d'Hisenda ha assenyalat per a avui els següents pagaments: Governador civil, 344'66 pessetes; Cooperativa de Periodistes, 13.627'28 pessetes; Indústries Casanoves, 6.237'84 pessetes.

Per a demà, dissabte, a les deu de la nit, ha estat organitzat per la Secció Permanent de Propaganda Autonomista del C. A. D. C. I. un bell programa de caramelles, a càrrec de reconegudes entitats corals, que executaran un selecte repertori d'obres populars. Es prega als socis que hi assisteixin, per tal de donar més relleu a la festa.

La Intervenció d'Hisenda de la "provincia" ha assenyalat els següents dies del mes d'abril per al pagament a les classes passives dels crèdits del mes de març actual:

Dia 2: Germandats, remuneratòries, cessants i excedents. Dia 3: caps, oficials, assimilats i tropa activa. Dia 4: caps, oficials i assimilats acollits decrets i reserva. Dia 5: jubilats en general. Dia 6: estrangers i totes les nòmimes sense excepció. Dia 15: Retencions.

La qual tindrà lloc el proper diumenge, dia 1 d'abril, a les deu del matí, al local de la Rambla de Santa Mònica, 29, primer, on han de presentar-se els delegats amb la corresponent credencial.

de 1911 i Bons de la Reforma de 1908.

Barcelona, 29 de març de 1934.

El director gerent, **Eduard M. Guadalupe**

SOCIETAT GENERAL D'AIGÜES DE BARCELONA

Verificat el vint-i-quatre sortej d'obligacions 4 per 100 Sèrie A i el novè sorteig d'obligacions 6 per 100 Sèrie D, han resultat amortitzats els títols la numeració dels quals s'insereix al Butlletí Oficial d'aquesta data.

La Societat Anònima Aigües de Barcelona, procedirà:

A partir del dia 1 d'abril venent al reembossament de les obligacions amortitzades de la Sèrie D;

A partir del dia 15 d'abril venent, al reembossament de les obligacions amortitzades de la Sèrie A;

Els títols que es presentin al reembossament hauran de portar adherits, els de la Sèrie D, el cupó número 37 i següents, i els de la Sèrie A el cupó número 40 i següents.

De l'import reembossament dels títols d'ambdues Sèries es deduiran els impostos legals.

Barcelona, 30 de març de 1934. — La Direcció.

BORSES ESTRANGERES

Londres, P. 7406. — Nova York, L. 81337. P. 15202. — Holanda, L. 761250. P. 102450. — França, L. 7909. — Bèlgica, L. 5201. P. 351. — Itàlia, L. 5068. P. 13045. — Alemanya, L. 1295. — Suïssa, L. 150150. P. 40062. — Espanya, L. 3268. P. 307. — Dinamarca, L. 8230. — Suècia, L. 1930. P. 40150. — Noruega, L. 190235. P. 30100. — Lisboa, L. 9957. — Praga, L. 12312. — Viena, L. 8800. — Argentina, L. 2737. — Rio Janeiro, L. 406. — Montevideo, L. 2109. — Buenos Aires, L. 2800.

FESTES DE PRIMAVERA

CONCURSOS INTERNACIONALS DE BOXA, NATACIO, BILLAR I AVIACIO

Amb motiu de les extraordinàries Festes de Primavera que han de celebrar-se des del 7 al 15 d'abril per tal d'enllestir el tercer aniversari de la República, es té la impressió que acudirà a la nostra ciutat innumerable persones de fora, procedents de les altres terres peninsulars i del Migdia de França, prestant a Barcelona una animació poques vegades igualada.

El acte que principalment reclama l'atenció dels forasters són els grans concursos internacionals de boxa a l'Estadi de Montjuïc, de natació, de billar i d'aviació a càrrec de l'Aero Club de Catalunya.

Així mateix tindrà un gran to de festa cosmopolita la batalla de flors i el Còs Blanc, que se celebraran al Passeig de Gràcia, amb un seguit de carrosses i cotxes guarnits sota la direcció de reputats artistes. Per a aquesta festa regna gran entusiasme entre els venedors dels mercats, l'Associació de Carnissers i altres entitats populars que hi concorreran col·lectivament.

Sabem també que tenen projectat venir a Barcelona nombroses colles del País Basc per tal d'assistir a la representació de l'òpera èscura "Amaia" al Gran Teatre del Liceu i altres festes basques que tindran efecte en diversos llocs.

Igualment prometen resultar magnífiques les proves d'aviació anunciades per als dies 14 i 15 d'abril, que començaran amb un "rally" i seguiran amb un programa d'ample categoria internacional: un concurs d'acrobàcia per a pilots i aparells civils; un concurs internacional de paracaidistes; i uns campionats internacionals d'alta acrobàcia amb participació de destacats figures de tots els països.

El Ball Florit al Palau de Belles Arts

Entre els diversos festivals que integren les Festes de Primavera, que se celebraran a Barcelona del 7 al 14 d'abril per commemorar el tercer aniversari de la República, figura el gran Ball Florit, que per a l'elecció de Miss Primavera tindrà lloc al Palau de Belles Arts dimarts, 11 d'abril, a les deu de la nit.

La comissió organitzadora vol que el festival de Belles Arts sigui quelcom gran i que el palau aquell nit ofereixi un aspecte mai vist. A tal fi serà decorat amb flors naturals i amb il·luminacions extraordinàries; hi haurà diverses orquestres, sorpreses magnífiques i ball continu no interromput a la mitja part, per a l'elecció de Miss Primavera, reina de les festes del mateix nom.

Donat el to selecte, de joventut i elegància, d'aquest Ball Florit, que tindrà lloc al Palau de Belles Arts, la nit de dimarts, 11 d'abril, l'entrada de les dames serà per rigorosa invitació.

Les invitacions de dama podran sol·licitar-se a la Comissió organitzadora del Ball Florit a partir de dimarts dia 3, de sis a nou del vespre. Les senyorettes modestes, dependents i mecanògrafs exhibiran una tarja a lletra de la casa on treballin, amb el segell o signatura de la Direcció o gerència, fixant el nombre d'invitacions que se sol·licitin.

El mateix es recomana a les senyorettes no pertanyents als grups esmentats, amb el ben entès que les senyores i senyorettes no proveïdes d'invitació pagaran entrada. Es recomana a les senyorettes el vestit de nit. La Comissió organitzadora del Ball Florit ha instal·lat la seva oficina a la Plaça de Catalunya, núm. 3, segon. Oportunitat donarem més detalls.

Natació Futbol

DEMA A LA NIT TINDRA LLOC A LA PISCINA DEL C. N. BARCELONA EL MATCH UNIVERSITARI BOLONIA-BARCELONA

Demà, a les deu de la nit, se celebrarà a la piscina del C. N. Barcelona l'esperat match entre els estudiants de les Universitats de Bolònia i Barcelona.

El comitè seleccionador de la F. C. N. A. format pels senyors Serinyà, Vives i Bataller, després dels entrenaments efectuats ahir a la piscina del C. N. Barcelona i d'acord amb l'entrenador del club degà, senyor Ernest Spiesegger, ha nomenat la selecció definitiva que ha de representar la nostra natació universitària.

La selecció ha estat formada després d'un detingut estudi i reuneix les més destacades esperances de la nostra natació en el moment actual, tals com Sabater, l'excel·lent sprinter; Carulla i Lepage, els millors homes de Catalunya en mig fons; Blanes, el braçista de la F. A. E. T., que ve afirmant-se com a candidat al títol en els propers campionats de Catalunya i d'Espanya; si millora constantment com fins ara; Bonacasa, notable especialista en dors, que juntament amb Lepage formen una parella difícil de superar en aquesta especialitat; els notables nedadors Raul Puig i els germans Camela i sis preselectes per als campionats d'Europa en el "set" de water-polo, com Rafael Jiménez, Lepage, Nubiola II, Garcia, Mollevi i Bonacasa, la qual cosa és suficient per a donar una visió clara de la potencialitat de la selecció universitària i del gran encert amb què han portat a terme el seu comitè els encarregats d'aquesta difícil tasca d'escollir el millor i el més a propòsit per a aquest primer match internacional universitari.

Les proves del programa del festival i els seus participants són:

Water-polo: Periodistes Esportius contra C. N. B. (selecció).

50 metres crawl: Sabater - R. Puig (Barcelona) contra Pepe - Marinelli (Bolínia).

400 metres crawl: Carulla - Camela I (Barcelona) contra Pepe - Dragagna (Bolínia).

100 metres espalla: Lepage - Bonacasa (Barcelona) contra Carulli - Rock (Bolínia).

100 metres braça: Blanes - Novell (Barcelona) contra Pichimini - Micenotti (Bolínia).

3 per 66 estils femení: Lepage, Gas-tearena, Soriano-Vigo, E. Soriano.

100 metres crawl: Sabater - Raul Puig (Barcelona) contra Pepe - Marinelli (Bolínia).

30 metres lliure femení: Massanella, Nadal, Weniger, Juandó, Fernández.

Rellevaments 3 per 50, estils: Bonacasa, Blanes, Sabater (Barcelona) contra Dragagna, Pichimini, Marinelli (Bolínia).

Water-polo: Sunyol, Bonacasa, Lepage, Nubiola II, Garcia, Jiménez, Mollevi (Barcelona) contra Codeca, Rock, Osti, Dragagna, Beneveña, Marinelli i Pepe (Bolínia).

Els bolonesos, que arribaren ahir a la nostra ciutat, venen entusiasmats i animadíssims, i contenen en la victòria del seu equip en la puntuació total, per la qual cosa esperen molt en la gran forma de Pepe, Marinelli, Dragagna i Mercero, que en les seves respectives especialitats sembla que assolixen marques millors que els nostres representants, encara que és indubitable que en plena lluita els nostres nedadors aconseguiran també superar-se i donar lloc a una sèrie d'emocionants proves que seran a benefici del major èxit d'aquest interessantíssim match.

El Col·legi Català d'Arbitres i Oficials de Natació ha nomenat el següent jurat oficial:

Jutge Arbitre: J. M. Soler; starter: J. Camper; jutges: F. Zaragoza i C. Aumacelles; cronometradors: Ll. Prat, J. Lebrero, J. Ros, F. Jiménez, E. Perdigó i J. Navarro.

Donada la importància del festival hi haurà servei extraordinari d'embarcacions "gaviotes" des de la Porta de la Pau, i de tramvies.

TE A HONOR DELS ESTUDIANTS DE LA UNIVERSITAT DE BOLONIA

Tant per part de la colònia italiana de Barcelona, com per un important sector d'estudiants de la nostra Universitat, hi ha una gran animació per assistir al que organitzat pel B. U. C. i que patrocina la "Casa degli italiani", part del programa de festes organitzat amb motiu de la vinguda dels elements esportius de la Universitat de Bolònia.

El te se celebrarà al Majestic Hotel d'Anglaterra, demà, dissabte, dia 31. Les invitacions es poden adquirir a la porteria de la Universitat, a la "Casa degli italiani" i al mateix Hotel d'Anglaterra.

UZZUDUN-SCHMELING CONTINUA LA TENDA D'ENTRADES I LOCALITATS

per a aquesta magna reunió de boxa que tindrà lloc a l'Estadi de Montjuïc el diumenge 8 d'abril.

Es despatxen a les taquilles oficials de l'Estadi, cada dia d'11 matí a 6 nit, i als centres de venda.

General, 5 pesos. Localitats numerades des de 1 a 1000.

Nota important: L'organització recomana al públic que s'abstingui en absolut d'adquirir localitats i entrades fora de les taquilles oficials i dels centres de venda, puix que aleshores s'expediran falsificacions.

Una lletra del F. C. Barcelona

En resposta a la informació que encapçalava amb el títol "La crisi del futbol" publicàvem abans d'ahir, hem rebut una lletra signada pel secretari del F. C. Barcelona, que no podem reproduir-la per tal com en ella no es guarda a la redacció esportiva d'aquest diari la correcció deguda. Direm no obstant que l'esmentada lletra no és més que un desmentiment sense proves de l'esmentada informació i que per la nostra part mantenim íntegrament el que afirmàvem. Volem recollir també de l'esmentada carta el paràgraf següent: "Per ara cap dels membres de la Junta no creu tenir motiu per a fer renúncia, deixadesa (sic) o abandó (re sic) del respectiu mandat". El subratllat i els parèntesis són nostres.

Per altra banda volem donar compte de la conversa que abans d'ahir sostinguerem amb el president del Barcelona F. C., volgut i íntim amic nostre. No cal dir que es mantingut sempre en termes cordials. El senyor Coma creu que estiguérem inoportuns en allò que en la nostra nota al·ludim a la situació del Barcelona, opinió que respectem, però que no compartim. En realitat nosaltres no fèrem més que dir en lletres de motllo una petitiíssima part del que centenars de persones es diuen a cau d'orella. Quant a haver-hi discrepàncies entre els membres de la Junta el senyor Coma ens ho nega rotundament: "Mai la Junta ens digué—no ha treballat amb major esperit de competició per a portar el club endavant i amb l'objecte que en la temporada propera el primer centre esportiu de Catalunya faci parlar d'ell com en els millors temps". Caldrà que diguem, per la nostra part, que en aquest punt concret de la nostra informació no ens d'alcia ésser desmentits.

Acabarem aquesta nota manifestant que el senyor Coma confirma la major part de les nostres afirmacions, particularment les que es refereixen a l'adquisició d'Eleigui i al trasllàs de Padrión.

CAMPIONAT D'ESPANYA

Partits de tornada dels vintius de final que es jugaran diumenge:

A. Barcelona: Espanyol-Gelita, A. Sevilla: Sevilla-Barcelona, A. València: València-Múrcia, A. Gijón: Sporting-Betis.

A. Alacant: Hércules-Coruña, A. Madrid: Madrid-Osasuna, A. Saragossa: Saragossa-Athletic de Bilbao.

PARTIT FINAL DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA AMATEUR AL CAMP DE LA U. E. DE SANS.

El diumenge vinent, dia 1 d'abril, a dos quarts de quatre de la tarda, al camp de la U. E. de Sans es jugarà el partit final del campionat de Catalunya amateur entre els primers equips dels clubs Europa i Banyoles.

Com que es tracta d'un partit final, en el cas d'empat haurà de prorrogar-se fins que un dels dos clubs resulti guanyador.

El guanyador d'aquest partit, ultra ostentat el gloriós títol de Campió de Catalunya amateur, representarà Catalunya en els partits del campionat d'Espanya amateur d'aquesta categoria, la qual cosa augmenta els desigs dels dits contrincants per a adjudicar-se aquest partit i posar el màxim interès per tal d'aconseguir-ho.

NOTES

Diu un col·lega que hi ha la probabilitat que els jugadors Chacho i Dix, del Deportivo Coruña, ingressin al Barcelona.

— Els dies 14 i 15 jugarà a Manresa contra el títol el Llewant, de València.

— El Club Hamburger Sportverein, d'Hamburg, ha dut a cap una enquesta per veure els aficcionats quin club estranger preferien veure actuar a l'Arrenal, de Londres, per una majoria aclaparadora; el següent Juventus, de Torí, i Ambrosiana, de Milà. Amb menys vots seguia l'equip alemany Schalke.

— El matx Polònia-Romania tindrà lloc a Varsòvia el dia 14 d'octubre.

Ciclisme

El TROFEO MASFERRER (tercer any)—La Secció Ciclista de la U. E. de Sans ha enllestit els principals detalls dels reglaments del Trofeu Masferrer, de cursa que ha de disputar-se el dia 15 del proper abril al recinte de l'Exposició.

La distància serà de seixanta quilòmetres, o sigui setze voltes sobre el recinte, pujant pel Puig Espanyol i baixant per la Font del Gat. Es disputaran esprints a cada volta davant l'Estadi i en la recta de la tribuna, concedint-se 5, 3, 2 i 1 punt.

Els Trofeu Masferrer s'adjudicarà a l'equip de tres corredors d'un mateix club que sumi el millor temps.

S'han inscrit els corredors següents:

1. Joan Plans, de Barcelona, professional, U. E. de Sans.

2. Vicenç Bachero, de Barcelona, professional, U. E. de Sans, ciclista Sestall.

3. Antoni Destrieux, de Múrcia, independent, primera categoria, U. E. S.

4. Joaquim Tuleia, de l'Hospitalet, independent, primera categoria, U. E. de Sans, ciclista Espanyol.

5. Jaume Pagés, de Granollers, independent, de primera categoria, U. E. S.

6. Francesc Pavà, de Sant Adrià, de segona categoria, U. E. de S.

7. Antoni Andrés Sancho, de l'Hospitalet, independent, de segona categoria, U. E. de S.

8. Ramon Voldi, de Barcelona, independent, de segona categoria, U. E. S.

9. Josep Fies, de Martorell, independent, de segona categoria, U. E. de S.

10. Antoni Prior de Narbona, independent, de primera categoria.

Campionat de Cross-country de la Comarca del Vallès, sobre un recorregut de 8 quilòmetres. El circuit escolit és ideal per aquesta prova, ja que es conserva en bona part el mateix camí que fa uns quants anys s'utilitzà per al campionat peninsular.

Han estat invitats particularment totes les entitats esportives del Vallès. La inscripció és lliure per a totes les categories.

El II Trofeu Rosend Calvet per a nedatges i debutants. — El II Trofeu Rosend Calvet per a nedatges i debutants, que se celebrarà a l'Estadi de Montjuïc el dia 14 d'abril al matí, és la segona de les organitzacions que Acció Atlètica portarà a cap en la present temporada, seguint el seu pla de formació de noves promocions de practicants.

Vistos els èxits del II Trofeu Mollock's per a debutants, celebrat a primers de mes, i del recent I Campionat de Catalunya de nedatges, és d'esperar que la segona represa del Trofeu Rosend Calvet, premi instaurat l'any passat per l'entusiasta crítica atlètica del mateix nom, que significa l'adequada continuació de la tasca empresa de perfilar aquesta nova promoció esperanzadora d'atletes que a no dubtar respondran unànimement a la crida d'Acció Atlètica, constituint un nou esclatant èxit.

Els primers inscrits del XV Joan Bouin. — Tot seguit d'haver anunciat que quedava oberta la inscripció per a la gran cursa a peu XV Joan Bouin (Campionat de Catalunya de fons), que organitza "L'Opinió", el Centre d'Esports Aire Lliure, col·laborador en l'organització, ha tramès la llista dels seus inscrits, que per ara és de vint-i-quatre. Entre els inscrits per Aire Lliure figuren els primers de la sèrie Borràs, Cami, Clemente i Badia.

Els primers premis rebuts són: Una copa i medalles de l'Ajuntament de Barcelona, una altra cop del nostre estimat col·lega "La Rambla", i una altra copa de Lluís Meléndez.

Tot això a part del Gran Premi Generalitat, que segurament serà concedit al vencedor, i del premi "L'Opinió".

Els Campionats de Barcelona femenins. — La Federació Catalana d'Atletisme ens comunica que el dia 22 del propi mes d'abril se celebraran a l'Estadi de Montjuïc els Campionats de Barcelona femenins.

A tal fi es prega a totes les senyorettes que desitgin participar en aquests Campionats que procurin que llurs clubs els facilitin passis d'entrenament per a l'Estadi, a fi i efecte de poder entrenar-se degudament per al dia 22. Les senyorettes independents són pregades de passar per la Federació qualsevol dia, de vuit a nou, en se'ls facilitaran els passis corresponents.

En aquests Campionats se celebraran, a diferència dels anteriors, o sigui les que existeixen en el programa olímpic, car la situació actual del nostre atletisme femení la suposa que les atletes estan ja degudament preparades per aquestes distàncies.

Les activitats de la Unió Atlètica Núrmi. — Preparar a començar la temporada d'atletisme en pista, i desitjant la Unió Atlètica Núrmi posar-se en aquesta especialitat a la mateixa alçada que gaudix en les proves de fons, al mateix temps que recollir i orientar la munició d'atletes dispersos, properament començaran a l'Estadi els entrenaments, sota les ordres d'Isidre Mestre, actualment entrenador oficial de la Federació.

Gimnàstica

Curset d'operadors antropomètrics. La Federació Catalana de Gimnàstica, d'acord amb la Federació Catalana d'Atletisme, ha organitzat un curset d'operadors antropomètrics per que puguin fer les lites editades per la Federació Catalana de Gimnàstica i que la d'Atletisme ha declarat obligatòria per als seus atletes.

Aquest curset anirà a càrrec del doctor Soler i Damians, se celebrarà al local de la Federació Catalana d'Atletisme, és d'inscripció lliure i constarà de vuit lliçons com a mínim; en finalitzar el curset es farà un examen d'aptitud i s'expediran certificats als qui resultin aprovats.

Aquest curset començarà el dia 5 d'abril, per als residents a Barcelona-ciutat, i el dia 8 d'abril al matí, per als forans, a una lliçó per setmana (cada dijous a les deu de la nit i cada diumenge a les onze del matí). Els drets d'inscripció són: tres pessetes per als socis dels Clubs de la F. C. de G. i quatre pessetes per als socis dels Clubs de la F. C. d'A., i cinc pessetes per als no socis. S'admeten un màxim de vint alumnes per curset i la inscripció es tancarà quan s'hagin cobert les places o el dia 4 d'abril. Totes les inscripcions s'han de fer forçosament per escrit, a qual-sevol de les dues Federacions esmentades.

FRONTO NOVETATS

DEMA, DISSABTE

Tarda, a les 4: Amorebieta II - Jaurregui contra Quintana II - Urzay

Mt. a les 10: Izaguirre - Lejona

contra Solozabal - Poria

Donada per cortell

Borsa i Finances

Una qüestió econòmica d'actualitat

Com s'explica pràcticament el procés del canvi monetari

III

Conducció de la balança comercial amb la balança de la moneda

Els seus resultats

Considerem dues nacions: Estats Units i Espanya, i suposem per un moment que la paritat intrínseca del dòlar sigui 5 pessetes rodones, i que la pesseta estigui depreciada en 2/3 de la seva valor amb relació al dòlar.

Si la pesseta no fos depreciada 2/3 de dòlar valdrien 5 pessetes.

Si la pesseta no fos depreciada 2/3 de dòlar valdrien 5 pessetes.

Amb la depreciació els càlculs són altres, aplicant cada un d'aquests tres casos:

A. Les mercaderies no augmenten de valor

Segons les dades precedents, una pesseta valdria la tercera part de la paritat legal, perquè la depreciació és de 2/3. Els Estats Units guanyarien els 2/3 d'aquests comprant a Espanya. En efecte: si les mercaderies no han augmentat de preu, el que abans valia 5 pessetes seguiria costant-se a 5 pessetes.

En canvi 5 pessetes, que abans valien a la Borsa de Nova York 1 dòlar, ara no es cotitzarien més que a 1/3 de dòlar, o sigui el 33 per cent de la seva valor.

Numerament, el dòlar valdria:

1/3 de dòlar = 0'33 = 5 pessetes

2/3 de dòlar = 0'66 = 10 pessetes

3/3 de dòlar = 0'99 = 15 pessetes

o sigui 10 pessetes més que la paritat intrínseca. La depreciació per a Espanya serà el 66 per cent, o sigui 10 pessetes. Combinem ara la balança comercial i la balança monetària. Podem presentar-se tres casos:

Cas 1. — Que la balança comercial sigui desfavorable a Espanya.

La depreciació de

ELS ESPORTS

Basquetbol

El Campionat de Catalunya

LA REDUIDA JORNADA DE DIUMENGE.-LA DESGRACIA EMPAITA LA PENYA CORATGE BREU COMENTARI

Per al diumenge al matí estaven anunciats diversos encontres corresponents a jornades que foren suspeses en el seu dia per motius diversos. Malgrat això, solament se celebrà el que al terreny de la Penya Coratge s'havia anunciat, entre aquest equip i l'Esportiva de Mataró. La partida, força ben jugada per ambdós parts, ens demostrà una vegada més que en basquetbol moltes vegades no guanya qui en sap més. És evident que en esport no hi ha lògica, i que, per tant, no ens podem queixar quan es registra algun que altre resultat que ens desplaça pel grau d'injustícia que conté; però, és, que, a desgrat nostre, notem que una força interior ens fa sentir revoltats quan ens trobem davant de casos com el que vam presenciar diumenge al terreny del Campionat de Catalunya.

Per més que ens expliquem, però, és forçós que ens resignem i acceptem els esdeveniments (en aquest cas resultats) tal com es presentin, i consignem que la Penya Coratge portà a terme una de les millors actuacions d'aquests darrers temps, però fou una actuació desafortunada. Bones jugades que altres vegades haurien acabat en basquet, quedaven sense fer i d'altres que eren coronades per sengles tirs que semblaven ja transformats, sortien de dins de l'anella, incompreensiblement.

Podem resumir la seva actuació dient que del primer al darrer dels seus jugadors bregaren amb un entusiasme sense límits. Lluitaran amb fe pel triomf, però contra la "gigne" més desesperant res no pogueren. L'Esportiva de Mataró actuà amb força serenitat, portant a cap també una bella actuació. No desmentí el seu adversari, si bé hem de fer notar que la Providència l'emparà en tot moment.

L'àrbitre senyor Bertran, que curà de dirigir la partida, no trobà cap dificultat en el seu començament, si bé observarem en certs moments algunes falles gens agradables, amb tot i que el correcte comportament dels jugadors d'ambdós bàndols li facilità la tasca.

LA "CUA" DEL JUVENTUS-ESPANYOL

El comitè de la Federació Catalana de Basquetbol ha fet públic el seu darrer full respecte al plet Juventus-Espanyol.

En emetre el seu veredicté imposa una desqualificació de dos mesos a l'àrbitre col·legiat senyor Medina, que en ocasió de celebrar-se aquella partida era qui curà de l'àrbitratge. En el dit fall es considera que ha de jugar-se la segona meitat de l'encontre, o sigui vint minuts a porta oberta (1), iniciant-se la partida executant l'Espanyol una tirada llura corresponent a falta tècnica.

En aquest moment el resultat serà favorable al Juventus, de Sabadell, per tretze punts a dotze.

La data que el C. de la F. C. de B. ha assignat per a celebrar el matx és la del primer d'abril, a les onze del matí.

Nosaltres ens reservem de fer-hi cap comentari, ja que considerem que, pesi a aquest fall de la Federació Catalana, aquest cas no ha finit encara, i que per tant donarà un xic de tensió.

ROLAND

Base-ball

Campionat de Catalunya de la Lliga Oficial

RESULTATS DEL DIUMENGE PASSAT

F. C. Barcelona, 19-Catalunya B. B. C., 9

El Barcelona, en vèncer el Catalunya, ha quedat situat com a líder únic, encara que l'hagi ajudat el Canadenc en guanyar el Mèxic. Està vist que el Barcelona vol conservar el títol de campió que obtingué la passada temporada.

Diumenge va vèncer el Catalunya, sense gran esforç, anant sempre al davant en el punteig.

F. C. Barcelona: Ramos (4), Ventura (4), Gràcia II (2), Llovió (3), Arcos, Rius (2), Pérez (2), Domínguez i Gràcia I (2).

Catalunya B. B. C.: Andreu (2), Geller (3), Álvarez, després Bullich II, Llopis (1), Pablo (2), Antonio II (1), Santasusana, Bullich I i Encuentra.

U. E. de Sans, 24-Casal Barcelonista, 8

Va ésser molt fàcil al Sans de vèncer els del Casal Barcelonista; quan arribaren al cinquè inning, van abandonar els darrers. Ja és el tercer que abandonen en quatre que porten jugats.

Es van distingir pel Sans: Ramírez, Zavallegui i Cases, i Dagàs, pel Casal Barcelonista.

U. E. de Sans: Fernández (3), Ramírez (3), Cortés (3), Zavallegui (4), Froilán (4), García, Cases (3), Calleja (2) i Leopoldo (2).

Casal Barcelonista: Sales, Guinart (2), Sans (1), Domingo, Lázaro, Dagàs (2), Olivella (1), Muñoz (1) i Campillo (2).

Canadenc B. B. C., 9-Mèxic B. B. C., 6

En els quatre partits que porta jugats el Mèxic, no ha pogut acabar la mateixa novena en què va començar. Ja amb el Sans va canviar tres jugadors; amb el Casal, dos, i diumenge, després de canviar de dos, no va poder guanyar.

L'àrbitre del senyor Hernández va perjudicar més d'una vegada el Mèxic. La Lliga, veient com actuen de malament cada diumenge alguns àrbitres, hauria de mirar d'obrir una escola d'àrbitres, puix que n'hi ha molt pocs que valguin.

Canadenc B. B. C.: Soler (3), Ventura (1), Jimeno (1), Panero (1), Llopart (1), Cardó (1), Gómez, Calleja i Nieto en el qual inning Stebbold (2).

Mèxic B. B. C.: Roselló (1), Talzón (1), Mas (1), Villar (2), Ribas, Jimeno (1), Vela I, després Mas II, Vela I i Vela II, al sisè inning Bru.

Els Espectacles

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Festes de primavera. Grans festes per la celebració coral de Romania. Estrena de l'òpera basca del mestre Guridi AMAR, i un gran festival basco-català, amb la cooperació de l'Orquestra Simfònica, l'Orquestra Català i la Banda Municipal. Queda obert l'abonament.

L'equip de la F. A. E. E. T. va tornar a jugar amb vint jugadors com la setmana passada, perquè té algunes baixes per malaltia.

Classificació després d'aquests darrers resultats de Campionat:

F. C. Barcelona	4	4	0	78	8
Catalunya	4	3	1	83	6
Mèxic	4	3	1	63	6
Canadenc	3	2	1	35	20
Almendres	3	2	1	50	52
U. E. de Sans	4	1	3	39	85
F. A. E. E. T.	4	0	4	37	70
Casal Barcelonista	4	0	4	19	70

ACORDS DE LA LLIGA OFICIAL

En la reunió setmanal celebrada dimarts a la nit la Lliga Oficial va acordar, entre altres coses, repetir els partits Canadenc-Mèxic i Barcelona-Catalunya, des del quart inning el primer, i el del Barcelona, des del tercer.

El manager del Mèxic, senyor Mas Serrano, reconeixent la victòria del Canadenc, va retirar la protesta formulada el diumenge passat pel capità senyor Serrano.

També el capità del Barcelona, senyor Rius, va indicar la conveniència de tornar a jugar els nous innings del partit, la qual cosa acceptaren el delegat del Catalunya i els elements de la Lliga Oficial.

JA ES CONEIXEN ELS NOMS DE QUINZE DELS TRENTA-CINC COMBATS QUE FIGURARAN EN LA REUNIO DE L'ESTADI

Ja es va perfilant el programa de combats de la reunió del dia 8 a l'Estadi de Montjuïc. Tasca difícil la de combinar trenta-cinc combats per una mateixa reunió, i aquesta és la causa que els organitzadors hagin hagut d'activar les seves gestions per a poder oferir un conjunt de combats de primera classe.

Els cinc combats de fons de la reunió, es disputaran pel següent ordre: Echevarria contra Catrain, primera sèrie francesa; Martínez de Altiara contra De Boer, campió d'Holanda; Ignasi Ara contra Coulier, primera sèrie francesa; Paulino Uzcudun contra Max Schmeling, i Josep Gironès contra Leo Hermal.

Els deu primers combats de quatre rounds que han estat definitivament acordats són els següents: Viana contra Kid Esteve; Díaz contra Ermengol; Alcáide contra Mendiet; Montaña contra Sanchez; Alandri contra Prats; Jaume contra Esteve II; Fencí contra Céspedes; Trinxe contra Kid Nator; Mestres contra Díaz i Mir contra Raimon.

Aquesta és la llista que avui pot fer-se pública, amb l'esperança que demà podrem continuar la publicació de la resta de combats.

Resultats.—Kid Nitram, en reapareixer abans d'ahir a París en matx contra Rusticall, obtingué una assenyalada victòria per punts després de deu repasses que van constituir una magnífica batalla.

A Nova York, el polonès Ryn, venç per punts l'americà Anderson.

A Merthyr, Anglaterra, Cuthbert Taylor venç Percy Dexter per punts en 15 repasses.

A Londres el ploma Tony Hyams, venç fàcilment per punts en 12 repasses Joe Gans.

A Leicester, Larry Gains, ex-campió de l'Imperi Britànic, categoria pes fort, venç Harry Cossley per k. o. a la cinquena represa.

Tennis

LA VISITA DEL WIENER PARK CLUB.

— Els nostres aficionats al tennis s'interessaran molt pel tennista que aviat tindrà lloc amb motiu de la visita de l'equip representatiu del Wiener Park Club, de Viena. Es per això que els dirigents del Barcelona Lawn-Tennis Club recomanen a tots els aficionats en general que no deixin de consultar per telèfon o com sigui a les oficines d'aquest, per tal d'assabentar-se de qualsevol dada que pugui interessar en relació amb l'important matx internacional anunciat per als dies 6, 7 i 8 d'abril proper.

EL XVI CONCURS SOCIAL DEL BARCELONA L. C. — Havent-se convocat per a avui, divendres, a les tres de la tarda, la reunió de la Junta d'Avantatges de l'esmentat torneig social, el Comitè Executiu d'aquest fa avinent que s'admetran les inscripcions que es rebien fins a la dita hora, en què finalitzà irremissiblement el termini d'admissió.

V CONCURS SOCIAL DEL "BARCELONA L. C." — Ordre de joc assignat per al proper diumenge, dia 1 d'abril: A les deu del matí: Ros contra Butinyà; Pallàs - Llorenç contra Trilla-Trilla; Magnet contra Maqua. A les onze: Pellisser contra Artigues; senyoreta Pérez Iborra contra senyora Castanyer de Raldiris. A les dotze: Freixa contra Mampel; senyora Raldiris contra senyora Feher - Artigues. A les quatre de la tarda: Guanyadora de senyoreta Girard - senyoreta Paredella contra guanyadora de senyora Raldiris - senyoreta Pérez I.

U. E. de Sans, 24-Casal Barcelonista, 8

Va ésser molt fàcil al Sans de vèncer els del Casal Barcelonista; quan arribaren al cinquè inning, van abandonar els darrers. Ja és el tercer que abandonen en quatre que porten jugats.

Es van distingir pel Sans: Ramírez, Zavallegui i Cases, i Dagàs, pel Casal Barcelonista.

U. E. de Sans: Fernández (3), Ramírez (3), Cortés (3), Zavallegui (4), Froilán (4), García, Cases (3), Calleja (2) i Leopoldo (2).

Casal Barcelonista: Sales, Guinart (2), Sans (1), Domingo, Lázaro, Dagàs (2), Olivella (1), Muñoz (1) i Campillo (2).

Canadenc B. B. C., 9-Mèxic B. B. C., 6

En els quatre partits que porta jugats el Mèxic, no ha pogut acabar la mateixa novena en què va començar. Ja amb el Sans va canviar tres jugadors; amb el Casal, dos, i diumenge, després de canviar de dos, no va poder guanyar.

L'àrbitre del senyor Hernández va perjudicar més d'una vegada el Mèxic. La Lliga, veient com actuen de malament cada diumenge alguns àrbitres, hauria de mirar d'obrir una escola d'àrbitres, puix que n'hi ha molt pocs que valguin.

Canadenc B. B. C.: Soler (3), Ventura (1), Jimeno (1), Panero (1), Llopart (1), Cardó (1), Gómez, Calleja i Nieto en el qual inning Stebbold (2).

Mèxic B. B. C.: Roselló (1), Talzón (1), Mas (1), Villar (2), Ribas, Jimeno (1), Vela I, després Mas II, Vela I i Vela II, al sisè inning Bru.

Canadenc B. B. C.: Soler (3), Ventura (1), Jimeno (1), Panero (1), Llopart (1), Cardó (1), Gómez, Calleja i Nieto en el qual inning Stebbold (2).

Mèxic B. B. C.: Roselló (1), Talzón (1), Mas (1), Villar (2), Ribas, Jimeno (1), Vela I, després Mas II, Vela I i Vela II, al sisè inning Bru.

Canadenc B. B. C.: Soler (3), Ventura (1), Jimeno (1), Panero (1), Llopart (1), Cardó (1), Gómez, Calleja i Nieto en el qual inning Stebbold (2).

Mèxic B. B. C.: Roselló (1), Talzón (1), Mas (1), Villar (2), Ribas, Jimeno (1), Vela I, després Mas II, Vela I i Vela II, al sisè inning Bru.

ELS ESPORTS

Basquetbol

El Campionat de Catalunya

LA REDUIDA JORNADA DE DIUMENGE.-LA DESGRACIA EMPAITA LA PENYA CORATGE BREU COMENTARI

Per al diumenge al matí estaven anunciats diversos encontres corresponents a jornades que foren suspeses en el seu dia per motius diversos. Malgrat això, solament se celebrà el que al terreny de la Penya Coratge s'havia anunciat, entre aquest equip i l'Esportiva de Mataró. La partida, força ben jugada per ambdós parts, ens demostrà una vegada més que en basquetbol moltes vegades no guanya qui en sap més. És evident que en esport no hi ha lògica, i que, per tant, no ens podem queixar quan es registra algun que altre resultat que ens desplaça pel grau d'injustícia que conté; però, és, que, a desgrat nostre, notem que una força interior ens fa sentir revoltats quan ens trobem davant de casos com el que vam presenciar diumenge al terreny del Campionat de Catalunya.

Per més que ens expliquem, però, és forçós que ens resignem i acceptem els esdeveniments (en aquest cas resultats) tal com es presentin, i consignem que la Penya Coratge portà a terme una de les millors actuacions d'aquests darrers temps, però fou una actuació desafortunada. Bones jugades que altres vegades haurien acabat en basquet, quedaven sense fer i d'altres que eren coronades per sengles tirs que semblaven ja transformats, sortien de dins de l'anella, incompreensiblement.

Podem resumir la seva actuació dient que del primer al darrer dels seus jugadors bregaren amb un entusiasme sense límits. Lluitaran amb fe pel triomf, però contra la "gigne" més desesperant res no pogueren. L'Esportiva de Mataró actuà amb força serenitat, portant a cap també una bella actuació. No desmentí el seu adversari, si bé hem de fer notar que la Providència l'emparà en tot moment.

L'àrbitre senyor Bertran, que curà de dirigir la partida, no trobà cap dificultat en el seu començament, si bé observarem en certs moments algunes falles gens agradables, amb tot i que el correcte comportament dels jugadors d'ambdós bàndols li facilità la tasca.

LA "CUA" DEL JUVENTUS-ESPANYOL

El comitè de la Federació Catalana de Basquetbol ha fet públic el seu darrer full respecte al plet Juventus-Espanyol.

En emetre el seu veredicté imposa una desqualificació de dos mesos a l'àrbitre col·legiat senyor Medina, que en ocasió de celebrar-se aquella partida era qui curà de l'àrbitratge. En el dit fall es considera que ha de jugar-se la segona meitat de l'encontre, o sigui vint minuts a porta oberta (1), iniciant-se la partida executant l'Espanyol una tirada llura corresponent a falta tècnica.

En aquest moment el resultat serà favorable al Juventus, de Sabadell, per tretze punts a dotze.

La data que el C. de la F. C. de B. ha assignat per a celebrar el matx és la del primer d'abril, a les onze del matí.

Nosaltres ens reservem de fer-hi cap comentari, ja que considerem que, pesi a aquest fall de la Federació Catalana, aquest cas no ha finit encara, i que per tant donarà un xic de tensió.

ROLAND

Base-ball

Campionat de Catalunya de la Lliga Oficial

RESULTATS DEL DIUMENGE PASSAT

F. C. Barcelona, 19-Catalunya B. B. C., 9

El Barcelona, en vèncer el Catalunya, ha quedat situat com a líder únic, encara que l'hagi ajudat el Canadenc en guanyar el Mèxic. Està vist que el Barcelona vol conservar el títol de campió que obtingué la passada temporada.

Diumenge va vèncer el Catalunya, sense gran esforç, anant sempre al davant en el punteig.

F. C. Barcelona: Ramos (4), Ventura (4), Gràcia II (2), Llovió (3), Arcos, Rius (2), Pérez (2), Domínguez i Gràcia I (2).

Catalunya B. B. C.: Andreu (2), Geller (3), Álvarez, després Bullich II, Llopis (1), Pablo (2), Antonio II (1), Santasusana, Bullich I i Encuentra.

U. E. de Sans, 24-Casal Barcelonista, 8

Va ésser molt fàcil al Sans de vèncer els del Casal Barcelonista; quan arribaren al cinquè inning, van abandonar els darrers. Ja és el tercer que abandonen en quatre que porten jugats.

Es van distingir pel Sans: Ramírez, Zavallegui i Cases, i Dagàs, pel Casal Barcelonista.

U. E. de Sans: Fernández (3), Ramírez (3), Cortés (3), Zavallegui (4), Froilán (4), García, Cases (3), Calleja (2) i Leopoldo (2).

Casal Barcelonista: Sales, Guinart (2), Sans (1), Domingo, Lázaro, Dagàs (2), Olivella (1), Muñoz (1) i Campillo (2).

Canadenc B. B. C., 9-Mèxic B. B. C., 6

En els quatre partits que porta jugats el Mèxic, no ha pogut acabar la mateixa novena en què va començar. Ja amb el Sans va canviar tres jugadors; amb el Casal, dos, i diumenge, després de canviar de dos, no va poder guanyar.

L'àrbitre del senyor Hernández va perjudicar més d'una vegada el Mèxic. La Lliga, veient com actuen de malament cada diumenge alguns àrbitres, hauria de mirar d'obrir una escola d'àrbitres, puix que n'hi ha molt pocs que valguin.

Canadenc B. B. C.: Soler (3), Ventura (1), Jimeno (1), Panero (1), Llopart (1), Cardó (1), Gómez, Calleja i Nieto en el qual inning Stebbold (2).

Mèxic B. B. C.: Roselló (1), Talzón (1), Mas (1), Villar (2), Ribas, Jimeno (1), Vela I, després Mas II, Vela I i Vela II, al sisè inning Bru.

Canadenc B. B. C.: Soler (3), Ventura (1), Jimeno (1), Panero (1), Llopart (1), Cardó (1), Gómez, Calleja i Nieto en el qual inning Stebbold (2).

Mèxic B. B. C.: Roselló (1), Talzón (1), Mas (1), Villar (2), Ribas, Jimeno (1), Vela I, després Mas II, Vela I i Vela II, al sisè inning Bru.

ELS ESPORTS

Basquetbol

El Campionat de Catalunya

LA REDUIDA JORNADA DE DIUMENGE.-LA DESGRACIA EMPAITA LA PENYA CORATGE BREU COMENTARI

Per al diumenge al matí estaven anunciats diversos encontres corresponents a jornades que foren suspeses en el seu dia per motius diversos. Malgrat això, solament se celebrà el que al terreny de la Penya Coratge s'havia anunciat, entre aquest equip i l'Esportiva de Mataró. La partida, força ben jugada per ambdós parts, ens demostrà una vegada més que en basquetbol moltes vegades no guanya qui en sap més. És evident que en esport no hi ha lògica, i que, per tant, no ens podem queixar quan es registra algun que altre resultat que ens desplaça pel grau d'injustícia que conté; però, és, que, a desgrat nostre, notem que una força interior ens fa sentir revoltats quan ens trobem davant de casos com el que vam presenciar diumenge al terreny del Campionat de Catalunya.

Per més que ens expliquem, però, és forçós que ens resignem i acceptem els esdeveniments (en aquest cas resultats) tal com es presentin, i consignem que la Penya Coratge portà a terme una de les millors actuacions d'aquests darrers temps, però fou una actuació desafortunada. Bones jugades que altres vegades haurien acabat en basquet, quedaven sense fer i d'altres que eren coronades per sengles tirs que semblaven ja transformats, sortien de dins de l'anella, incompreensiblement.

Podem resumir la seva actuació dient que del primer al darrer dels seus jugadors bregaren amb un entusiasme sense límits. Lluitaran amb fe pel triomf, però contra la "gigne" més desesperant res no pogueren. L'Esportiva de Mataró actuà amb força serenitat, portant a cap també una bella actuació. No desmentí el seu adversari, si bé hem de fer notar que la Providència l'emparà en tot moment.

L'àrbitre senyor Bertran, que curà de dirigir la partida, no trobà cap dificultat en el seu començament, si bé observarem en certs moments algunes falles gens agradables, amb tot i que el correcte comportament dels jugadors d'ambdós bàndols li facilità la tasca.

LA "CUA" DEL JUVENTUS-ESPANYOL

El comitè de la Federació Catalana de Basquetbol ha fet públic el seu darrer full respecte al plet Juventus-Espanyol.

En emetre el seu veredicté imposa una desqualificació de dos mesos a l'àrbitre col·legiat senyor Medina, que en ocasió de celebrar-se aquella partida era qui curà de l'àrbitratge. En el dit fall es considera que ha de jugar-se la segona meitat de l'encontre, o sigui vint minuts a porta oberta (1), iniciant-se la partida executant l'Espanyol una tirada llura corresponent a falta tècnica.

En aquest moment el resultat serà favorable al Juventus, de Sabadell, per tretze punts a dotze.

La data que el C. de la F. C. de B. ha assignat per a celebrar el matx és la del primer d'abril, a les onze del matí.

Nosaltres ens reservem de fer-hi cap comentari, ja que considerem que, pesi a aquest fall de la Federació Catalana, aquest cas no ha finit encara, i que per tant donarà un xic de tensió.

ROLAND

Base-ball

Campionat de Catalunya de la Lliga Oficial

RESULTATS DEL DIUMENGE PASSAT

F. C. Barcelona, 19-Catalunya B. B. C., 9

El Barcelona, en vèncer el Catalunya, ha quedat situat com a líder únic, encara que l'hagi ajudat el Canadenc en guanyar el Mèxic. Està vist que el Barcelona vol conservar el títol de campió que obtingué la passada temporada.

Diumenge va vèncer el Catalunya, sense gran esforç, anant sempre al davant en el punteig.

F. C. Barcelona: Ramos (4), Ventura (4), Gràcia II (2), Llovió (3), Arcos, Rius (2), Pérez (2), Domínguez i Gràcia I (2).

Catalunya B. B. C.: Andreu (2), Geller (3), Álvarez, després Bullich II, Llopis (1), Pablo (2), Antonio II (1), Santasusana, Bullich I i Encuentra.

U. E. de Sans, 24-Casal Barcelonista, 8

Va ésser molt fàcil al Sans de vèncer els del Casal Barcelonista; quan arribaren al cinquè inning, van abandonar els darrers. Ja és el tercer que abandonen en quatre que porten jugats.

Es van distingir pel Sans: Ramírez, Zavallegui i Cases, i Dagàs, pel Casal Barcelonista.

U. E. de Sans: Fernández (3), Ramírez (3), Cortés (3), Zavallegui (4), Froilán (4), García, Cases (3), Calleja (2) i Leopoldo (2).

Casal Barcelonista: Sales, Guinart (2), Sans (1), Domingo, Lázaro, Dagàs (2), Olivella (1), Muñoz (1) i Campillo (2).

Canadenc B. B. C., 9-Mèxic B. B. C., 6

En els quatre partits que porta jugats el Mèxic, no ha pogut acabar la mateixa novena en què va començar. Ja amb el Sans va canviar tres jugadors; amb el Casal, dos, i diumenge, després de canviar de dos, no va poder guanyar.

L'àrbitre del senyor Hernández va perjudicar més d'una vegada el Mèxic. La Lliga, veient com actuen de malament cada diumenge alguns àrbitres, hauria de mirar d'obrir una escola d'àrbitres, puix que n'hi ha molt pocs que valguin.

Canadenc B. B. C.: Soler (3), Ventura (1), Jimeno (1), Panero (1), Llopart (1), Cardó (1), Gómez, Calleja i Nieto en el qual inning Stebbold (2).

Mèxic B. B. C.: Roselló (1), Talzón (1), Mas (1), Villar (2), Ribas, Jimeno (1), Vela I, després Mas II, Vela I i Vela II, al sisè inning Bru.

Canadenc B. B. C.: Soler (3), Ventura (1), Jimeno (1), Panero (1), Llopart (1), Cardó (1), Gómez, Calleja i Nieto en el qual inning Stebbold (2).

Mèxic B. B. C.: Roselló (1), Talzón (1), Mas (1), Villar (2), Ribas, Jimeno (1), Vela I, després Mas II, Vela I i Vela II, al sisè inning Bru.

ELS ESPORTS

Basquetbol

El Campionat de Catalunya

LA REDUIDA JORNADA DE DIUMENGE.-LA DESGRACIA EMPAITA LA PENYA CORATGE BREU COMENTARI

Per al diumenge al matí estaven anunciats diversos encontres corresponents a jornades que foren suspeses en el seu dia per motius diversos. Malgrat això, solament se celebrà el que al terreny de la Penya Coratge s'havia anunciat, entre aquest equip i l'Esportiva de Mataró. La partida, força ben jugada per ambdós parts, ens demostrà una vegada més que en basquetbol moltes vegades no guanya qui en sap més. És evident que en esport no hi ha lògica, i que, per tant, no ens podem queixar quan es registra algun que altre resultat que ens desplaça pel grau d'injustícia que conté; però, és, que, a desgrat nostre, notem que una força interior ens fa sentir revoltats quan ens trobem davant de casos com el que vam presenciar diumenge al terreny del Campionat de Catalunya.